

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пъти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и събота.

Годишина цѣна на »Държавенъ ВѢСТНИКЪ«

за въ Княжеството е 16 лева, за по вънъ заедно съ пощенските разноски 30 лева.

ЗА ВСѢКАВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ половинъ страница 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко, що се отнася до Държавенъ ВѢСТНИКЪ, се испраща до Администрацията му.

Год. VII.

СОФИЯ, четвъртъкъ 11 априли 1885 год.

Брой 35.

Извѣстия отъ Двора на Него Височество.

На 3 априли Него Височество посрещна въ г. Русе Него Величество Шведския Кралъ. На посрещанието, което стана твърдъ блъскаво, присъствувахъ: духовенството, висшите гражданска чиновници и военни лица; също многобройна публика. Него Величество Кралът слѣзе на яхтата „Александъръ“ гдѣто бѣше пригответъ особенъ завтракъ. На завтрака Него Височество Князътъ пи наздравица за Крала. Него Величество отговори като пи наздравица за България. Въ това време яхтата заведе Високия гость до Гюргево. Него Височество придружава Крала до Букурещъ и се върна същия денъ на яхтата и тъкъ чакъ заминъ за Ломъ.

Въ петъкъ на 5 априли Него Височество благополучно пристигна въ Столицата отъ пътешествието си изъ Русе.

Въ същия ден Руский Дипломатический Агеатъ и Генераленъ Консулъ г. Коидръ, Н. Високопреосвященство митрополитъ г. Климентъ и Министъ-Предсѣдателъ г. П. Каравеловъ имахъ честта да се представяятъ на Него Височество.

Въ събота на 6 апр. по случай празнуването Тисячолѣтний Юбилей на Славянските Проповѣдители Св. Кирила и Методия, Него Височество обкръженъ отъ Гг. Министрите, военната и гражданска Си свита, присъствува на Божествената Литургия въ съборната църква Св. Кралъ.

Слѣдъ църковния отпускъ, Него Височество се отправи, съ процесия по редът и тържеството оказани въ извѣстната за това программа, за Народното Събрание, гдѣто въ присъствието на Дипломатическото тѣло, Гг. Министрите, Гг. Представителите отъ Княжеството и И. Румелия, висшите военни и гражданска чиновници и при многобройна публика отъ всички съсловия, се отслужи

молебенъ, слѣдъ който Него Височество произнесе слѣдующата рѣчъ:

„Ислушахте сега описанietо, което Него Високопреосвященство Митрополитъ Климентъ направи за църковната дѣятельност на нашите равноапостоли Св. Кирила и Методия. Тази дѣятельност бѣше въ сѫщото време и народна. Тя имаше за цѣль да отдѣли и запази Славянската народност отъ народитѣ и силитѣ, които я окружавахъ и нейното възвишение умствено, нравствено и религиозно.

Съ тази цѣль тий дадохъ най-напредъ на народа писменностъ, чрезъ която да може той да запази своите въспоминания, и въ историята на своите привички и обичаи да признае своята индивидуалност като народъ независимъ въ отношение къмъ другите.

Съ сѫщата цѣль тий дадоха на народа си Библията на матерния му язикъ, за да може всѣкий единъ да бѫде въ състояние да чете свояте убѣждения отъ този источникъ на Божествени истиини.

Съ сѫщата цѣль, тий му дадоха възможност да се приобщава въ Божествената служба съ Бога на собственний свой язикъ, и съ това да обезпечи своеето душевно единение съ Него.

И тий, чрезъ религиозниятъ си духъ, Славянската народност сѫ е бъзродила, посрѣдствомъ вѣрата си та е влязла въ историята и е залязла въ нея едно почетно място.

Българскиятъ народъ, особено, се е поддържалъ презъ времето на своето рабство съ този си духъ, и думите „за вѣра“ сѫ били девизата, съ която Пасий, Софроний, Неофитъ Бозвелия, дѣятелите на Св. Рилски Монастиръ и други, приготвили пътъ за великото дѣло на освобождението.

Понеже е признато, че държавитѣ могатъ да се поддържатъ само съ това, съ което сѫ създадени, нека това ни служи, като урокъ и настав-

ление за да търсимъ предъ всичко, въ нашия религиозен живот дълбоките корени на нашата сила.

Съ двамата Святи братия Кирила и Методия генитъ на Българския народъ — защото наша е тази двойка блъстяща звъзда — е даль на Славянските ни събратия единъ такъвъ велики даръ, съ когото е заслужилъ правото на въчна признателностъ, което още повече се е усилило съ върността, съ която, противъ всичките невзгоди, ние сме запазили святото завещание на Светите Равноапостоли.

Отъ тогава, наистина, препятствовани отъ обстоятелствата, ние сме могли малко да прибавимъ за по-нататашното развитие на Славянската народностъ, но въ Светите братия Кирила и Методия лежи залога, че въ нашия народъ е скритъ единъ дълбокъ и далновиденъ духъ, който се нуждае само отъ свободна дѣятелностъ, за да можемъ и ний достойно да излъземъ предъ свѣта и да вървимъ наредъ съ по-напредналитъ наши Славянски събратия.

И така нека днешниятъ денъ на велики въспоминания да бѫде за настъ едно насърдчиване за да работимъ неуморимо въ духътъ на тѣзи велики учители на Славянското племе, за нашето вѫтрѣшно развитие, и съ това да се пригответимъ да бѫдемъ достойни за задачата, която бѫдущето ни налага.

Богъ да е намъ на помощъ!“

Въ сѫщия денъ вечеръта Н. В. благоволи да присъствува на дадения отъ Градското Общ. Управление обѣдъ, въ залата на Народното Събрание.

Въ недѣля на 7 априли г. Т. Бурмовъ има честъта да се представи на Негово Височество.

На 2 часа слѣдъ пладне Негово Височество присъствува на водосвѣта и при насажддането овощнитѣ дървчета, въ Софийската класическа гимназия — присъствува тоже и на ученическото забавление и раздаде на всичките ученици и ученички по единъ екземпляръ отъ жизнеописанието на Св. Кирилла и Методия и по една връска конфети. Вечеръта присъствува на концертъ — даденъ отъ учителските тѣла на двѣтѣ столични държавни гимназии — въ помѣщението на Народното Събрание.

Въ понедѣлникъ на 8 априли Негово Височество благоволи да приеме въ аудиенция Н. Високонреосвѧщенство Митрополита г. Клиmenta и Министра-Предсѣдателя г. П. Каравелова.

Въ сѫщия денъ на 11 часътъ предъ пладне Негово Височество присъствува на парадъ, отъ войските на Софийский гарнизонъ, на 1 часъ тъ подиръ пладне благоволи да присъствува и обѣда на дадения въ Народното Събрание обѣдъ отъ комисията по празнуването юбилея на славянските просветители св. Кирилла и Методия. Слѣдъ заврѣщанието на Негово Височество въ Двореца, Гг. Представителитѣ и всичките други поканени на този обѣдъ гости съ музика на чело, сърдечно и въсъхитително поздравихъ Негово Височество и въ присъствието Му, въ самата Дворцовата градина, играхъ разни български хора, на които и благоволи да земе участие.

Вечеръта присъствува на литературната вечеришка — дадена отъ Българското Книжовно Дружество въ помѣщението на Народното Събрание.

ОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Финансите.

Указъ

№ 58.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България

По предложението на Нашия Министъ на Финансите, представено Намъ съ доклада му отъ 21 мартъ подъ № 8281,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да утвърдимъ изработения отъ Нашия Министъ на Финансите „Правилникъ за дѣловодството на финансовите отдѣления при окръжнитѣ съвѣти“.

II. Нашия Министъ на Финансите се натоварва съ исполнението на настоящия указъ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 26 мартъ 1885 г.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министъ на Финансите Каравеловъ.

ПРАВИЛНИКЪ

за дълговодството на финансовите отдѣлния при окръжните управление.

ГЛАВА I. Общи положения.

Чл. 1. Въ финансовите отдѣления въ окръжията се съсредоточаватъ всичките дѣла по финансата администрация.

Чл. 2. По-главните въпроси, подвъдомственни на финансовите отдѣления, сѫ следующите:

а) надзоръ за дѣйствията на надлежните окръжийски ковчежничества, както и извършването редовна и внезапна ревизия на поменжитите ковчежничества;

б) водение дѣлата по правителствените даждия (прими и косвенни) и вземане мѣрки за събирането и редовното имъ внасяние въ държавното съкровище;

в) надзоръ за държавните, вакуфски и на забѣтналите турци имущества и грижата за свое временното имъ отдавание подъ наемъ;

г) надзоръ върху правителствените обществени и частни гори, както и върху земедѣлческите касси, и

д) защищаване интересите на хазната предъ сѫдилищата, съобразно съ специалните закони, сѫществуващи въ държавата.

Чл. 3. Финансовите отдѣления, които съставляватъ частъ отъ канцелариите на окръжните управители, се управляватъ отъ финансовите чиновници, които въ служебните си дѣйствия напълно сѫ подчинени на окръжния управител, като негови секретари.

Въ околните надзора на финансова части се възлага върху финансовите нагледници, обязанностите на които се предвиждатъ въ закона за надзора и събирането на даждията.

Чл. 4. Независимо отъ канцелярската работа, които финансовите чиновници сѫ натоварени да испълняватъ, тѣ сѫ длѣжни още, всѣки пажъ, когато интереса на службата го изисква и когато окръжния управител намѣри за нуждно, да отиватъ по окръга за изслѣдване на по-важните дѣла по финансата администрация.

Забѣлѣжка. Финансовите чиновници се командиратъ по окръжните въ слѣдующите случаи: а) когато стане нужда да се направи общо прегледване и проверяване отчетността по правителствените даждия въ общините; б) когато трѣбва да се взематъ енергически мѣрки по събирането на недоборите; в) когато трѣбва да се опредѣлятъ граници на спорните гори, совати, балталажи,

мери и други подобни имоти, и г) когато въобще сѫ ангажирани интересите на хазната и има нужда отъ вѣцо изслѣдване. Въ всичките случаи се командиратъ помощниците на финансовите чиновници.

Чл. 5. Финансовите чиновници или тѣхните помощници длѣжни сѫ тѣже, съгласно съ чл. 44 отъ закона за публичните търгове, да участвуватъ въ засѣданятията на комисията по производството на търгове, а тѣй сѫщо да присъстватъ и въ постоянните комисии при окръжния съветъ всяки пажъ когато се разглеждватъ въпроси, тѣсно свързани съ интересите на хазната, равно и такива, които се отнасятъ до опредѣленето окладите на даждията и тѣхното увеличаване или намаляване.

Чл. 6. На финансовите отдѣления не може да се възлагатъ отъ окръжния управител дѣла, които не спадатъ въ кръга на тѣхните обязанности и които би побъркали или затруднили вървежа на финансата часть.

ГЛАВА II.

Съставление на данъчните окладни вѣдомости и представлението имъ на утвѣрждение въ Министерството на Финансите.

Чл. 7. За всички даждия, които се получаватъ направо отъ даноплатците за приходите или имуществата имъ, се съставляватъ отъ финансия чиновникъ заедно съ постоянната комисия при окръжния съветъ, съгласно съ сѫществуващите закони, окладни вѣдомости, които съдѣржатъ наименоването на градовете или селата и окладите на даждията имъ (контингентите).

Чл. 8. Окладните данъчни вѣдомости за беглика, серчима, поземелния налогъ на лозата, пажната повинност, мурурието и енориетъ се съставляватъ на основание поименните списъци на кметовете, въ които списъци се означаватъ имената на даноплатците, предмета и суммата на данъка.

Чл. 9. Кметските данъчни списъци се провѣряватъ тѣателно отъ финансия чиновникъ заедно съ постоянната комисия при окръжний съветъ и слѣдъ като се исправятъ погрѣшките, тогава само се пристигва къмъ съставлението на окладните данъчни вѣдомости.

Чл. 10. Окладните данъчни вѣдомости при представлението имъ въ Министерството трѣбва да бѫдатъ придружени отъ журнали постановления на постоянните комисии, съ обяснение причините, по които общия окладъ на даждиято въ цѣлото окръжение или околия се е намалялъ или увеличилъ сравнително съ истекшата година.

Чл. 11. Окладни вѣдомости се съставляватъ отдельно за всѣко едно даждие; само за поземелния

налогъ отъ лозята и абонамента се съставлява една вѣдомостъ.

Чл. 12. Въ данъчните вѣдомости на всѣко окрѫжение, селата и градовете слѣдватъ по азбученъ редъ и се распредѣлятъ по околии, а именно: най-напредъ се нареждатъ всичките села отъ една околия въ окрѫжието, подиръ — отъ друга и т. н. до като се изредятъ всички околии.

На края на вѣдомостта се прави рекапитуляция, въ която се събиратъ общите оклади на околиите въ една сума, която представлява пълния окладъ на окрѫжието.

Чл. 13. За по-лесно провѣряване данъчните вѣдомости, окладите се събиратъ и пренасятъ по страпично; при това трѣбва да се внимава, щото разстоянието между наименованията на едно село отъ друго да бѫде по-широко, за да може да ставатъ лесно поправките, които относѣтъ би претърпѣли окладите.

Чл. 14. Слѣдъ провѣрката и утвържденето на данъчните вѣдомости отъ Министерството, финансовите отдѣления сѫ обязани незабавно да съобщатъ на надлежните ковчежничества утвърдените оклади, за да ги запишатъ тѣ въ данъчните си книги; пренесътъ отъ утвърдените вѣдомости за всѣка околия отдѣлно по села и градове се испроваждатъ тѣже и до съответствищите финансови нагледници за свѣдѣніе и контролъ, а сѫщо и до всички общини за събираніе на данъка.

Чл. 15. Срока за преираціето на данъчните вѣдомости на утвърждение въ Министерството е различенъ за всяко даждие и зависи отъ врѣмето, кога почнува събираніето и исплащаніето на даждията.

По-долу се опредѣлятъ точно всичките условия, които сѫ необходими за съставление на данъчните оклади, за врѣмето на представлението имъ на утвърждение въ Министерството на Финансите и прочее.

A. По поземелното даждие вмѣсто десятъка.

Чл. 16. Окладите на поземелното даждие на всяко село или градъ начиная отъ 1882 год. сѫ опредѣлени на основание срѣдното число на десятъка за годините 1879, 1880 и 1881. За послѣдующите години сѫщата тая срѣдня сума се взема за окладъ, като се прибавятъ къмъ нея:

а) припадающето се даждие за ненаселените по напредъ и разработени относѣти земи;

б) даждието на преселенците, на които тригодишниятъ срокъ отъ пребиваването имъ въ Княжеството е истекъ, и

в) даждието за градобитнината, станала презъ вѣка отъ истеклиште години и която не се е повторила презъ послѣдующите години.

Сѫщеврѣменно спадатъ се отъ оклада на поземелното даждие слѣдующите сумми:

а) различните повреди на земните произведения, нанесени отъ градъ, буря, огнь, наводнение и други стихийни нещастия;

б) десетъка отъ лозята за 1879 год., вклученъ погрѣшно въ общата сума на пълното поземелно даждие, и

в) десетъка на останалите неразработени земи, по слѣдствие на изселяване жителите отъ нѣкое село и заселванието имъ въ други мѣста.

Чл. 17. Тѣй като срока за постѣпванието на първата четвъртъ отъ пълната сума на поземелното даждие е 1 септемврий, то окладната вѣдомостъ (образецъ № 1) трѣбвало би да се испроводи въ Министерството най-кжно до 15 августъ; но понеже до той срокъ окладите не може да бѫдатъ готови, за това представлението имъ за утвърждение трѣбва да стане не по-кжно отъ 1 октомврий.

Чл. 18. Финансовите чиновници ще внимаватъ, щото актовете за повредите отъ градобитнина и други подобни нещастия да бѫдатъ представени въ Министерството за утвърждение заедно съ окладната вѣдомостъ, а не преди или послѣ утвърждението ѝ отъ Министерството.

Чл. 19. Финансовите отдѣления се распореждатъ, щото поземелното даждие да бѫде навредъ расхвърлено по-между дачоплатците, та по тоя начинъ да почне събираніето му немедленно слѣдъ подтвърдяванието на окладите.

Б. По емляка.

Чл. 20. Окладните вѣдомости за емляка, (обр. № 2) слѣдъ като се извърши предстоящето описание и оцѣнение на недвижимите имоти и слѣдъ окончателното имъ съставление и прегледване отъ контролната комисия въ окрѫжието, придружени съ журнално постановление на поменжата комисия, се испращатъ на утвърждение въ Министерството.

Чл. 21. Описанието и опѣнението на недвижимите имоти, подлежащи на емлякъ, понеже има сила за пять години, то съ исклучение на първата година, презъ другите четири години окладите трѣбва да се испроваждатъ въ Министерството за подтвърждение презъ януарий мѣсецъ или най-кжно презъ февруарий мѣсецъ.

Чл. 22. Къмъ емлячните оклади на всяка истекша година ще се прибавя суммата на емляка за новоизстроените имоти и ще се спада емляка за ония постройки, които по следствие на пожаръ, наводнение и пр. би се съборили или унищожили съвършено.

Чл. 23. Завърени преписи отъ актоветъ, констатиращи измѣнението състоянието на имотите, се препращатъ въ Министерството заедно съ окладната данъчна вѣдомостъ на одобрение.

Чл. 24. Окладните вѣдомости по емляка (обр. № 2) трѣбва да бѫдатъ напълно съгласни съ вѣдомостите, които се нахождатъ въ всяка една община, и съ регистра, който държи финансовия чиновникъ за недвижимите имоти. Тъй щото оклада на едно село или градъ трѣбва да бѫде сѫщия, който е показанъ и въ вѣдомостта, която се пази въ архивата на общинското управление; а общия окладъ по пѣлото окрѫжение съ равенъ на общата сума, означена въ помеждия регистъ, който се държи въ финансовото отдѣление.

Забѣлѣжка. Емляка отъ паракендетата се включва въ оклада на онова село или градъ, гдѣто се намиратъ имуществата, обложени съ данъкъ.

Чл. 25. Слѣдъ подтвърждението окладитъ на емляка и записванието имъ въ надлежните ковчежничества, финансовите отдѣления се грижатъ за събирането на даждието и за постъпването му въ хазната до края на годината.

В. По патентите и иджара.

Чл. 26. Определението окладитъ на патентното даждие както и на емляка ще се извърши през 1885 год., за това щомъ окладната вѣдомостъ по патентите (обр. № 3) бѫде готова и се прегледа отъ контролната комисия, незабавно се испроважда въ Министерството на подтвърждение.

Чл. 27. Окладитъ на патентовия данъкъ отъ 1886 год. нататъкъ ще се съставляватъ на основание на ония отъ 1885 год., съ прибавление къмъ тѣхъ даждието на необложените съвсѣмъ или недостаточно обложените занятия и намаление даждието на неправилно натоварените занятия; колкото се отнася до окладните вѣдомости по патентното даждие начиная отъ 1886 год., тѣ ще се испроваждатъ редовно презъ януарий и февруари мѣсецъ, на подтвърждение въ Министерството.

Чл. 28. Окладитъ на иджара (обр. на вѣдомостта №. 4) се съставляватъ и измѣняватъ всяка година подъ надзора на общинските управители и единъ финансова агенция. Измѣненията, които трѣбва да претърпятъ окладитъ на този данъкъ

се привеждатъ въ известностъ отъ общинското управление всяки четири мѣсеки.

Чл. 29. Финансовите отдѣления ще иматъ грижата, щото прегледванието окладитъ на емляка, патента и иджара да става ежегодно отъ надлежните правителствени общински службани въ едно и сѫщо време, т. е. преди съзвршванието на годината и да ги представляватъ на утвърждение въ Министерството въ началото на всяка година.

Г. По поземелния налогъ отъ лозята и абонамента.

Чл. 30. За поземелния налогъ и абонамента отъ лозята се съставлява една окладна вѣдомостъ на основание на кметските списъци.

Чл. 31. Окладитъ на поземелния налогъ и абонамента отъ лозята се измѣнятъ всяка година, а именно: тѣ се увеличаватъ за лозята, които сѫ навършили три години и даватъ плодъ, и се намаляватъ за напустнатите стари лозя и вслѣдствие на повреди, причинени отъ градъ и пр.

Чл. 32. Както окладните вѣдомости за поземелното даждие и абонамента за лозята (обр. № 5) така и актоветъ за градобитнината се испроваждатъ на утвърждение въ Министерството не по-късно отъ втората половина на мѣсецъ септемврий.

Чл. 33. Безъ да чака подтвърждението на окладната вѣдомостъ отъ Министерството, финансовоотдѣление се распорежда за събирането и внасянето въ съкровището поземелния налогъ и абонамента отъ лозята.

Забѣлѣжка. За да не внескатъ кметоветъ повече пари срѣнцу неутвърдените и незаписани още оклади отъ поземелното даждие на лозята и абонамента, както и отъ другите окладни данъци, необходимо е да носятъ съ себе си поименния списъкъ за поменжитъ даждия и да го представляватъ на ковчежничеството за рѣководство, или пакъ финансовите отдѣления щомъ представятъ въ Министерството на Финансите на утвърждение окладната вѣдомостъ сѫ длѣжни сѫщеврѣменно да испроводятъ преписъ отъ сѫщата вѣдомостъ и на надлежните ковчежничества за рѣководство. Ковчежничествата, до като не получатъ съобщение било отъ Министерството, било отъ окр. управителъ за подтвърждението на окладната вѣдомостъ, немогатъ да запишатъ окладитъ по данъчните си книги.

Д. По беглика и серчима.

Чл. 34. Финансовото отѣление при окрѫженото управление, като наближи 20 число отъ мѣсецъ мартъ, распорежда се за преброяванието на овцетъ и козитъ; а щомъ се извърши преброяванието отъ общинските управления, тутакси става провѣрката отъ финансовите нагледници и нѣкои отъ член-

поветъ не постоянната комисия съ съдействие на полицията.

Чл. 35. Слѣдъ окончателното пребоязване и провѣряване дребния добитъкъ, подлежащъ на бегликъ, единъ екземпляръ отъ кметските списъци по беглика се представя на финансовия чиновникъ, който, отъ като получи такива списъци отъ всички кметове, проверява ги тщателно и съставлява по тѣхъ окладната вѣдомостъ (образецъ №. 6) за всички села и градове вѣ окрѫжието.

Чл. 36. Окладната вѣдомостъ по беглика трѣбва да бѫде окончателно съставена на 10 май, а на 15-и отъ сѫщия мѣсецъ представена на подтвърждение вѣ Министерството.

Чл. 37. Преди още да се утвърди вѣдомостъта, събиранietо на беглика, безъ друго, трѣбва да почне, а окончателното му постѫпване вѣ хазната да се свѣрши до 20 юни.

Чл. 38. Относително серчима и съставлението окладната му вѣдомостъ (обр. №. 7) се постѫпва така сѫщо, както и относително беглика, като се внимава, щото пребоязванието на свиньетъ да се извѣрши отъ 15 октомври до 15 ноември, окладитъ да бѫдѫтъ испроводени вѣ Министерството на утвърждение на 1 декември, и даждието исплатено до 30 сѫщия мѣсецъ.

Чл. 39. Укрититъ отъ записване овцѣ, кози и свинѣ, обнаружени при провѣрката, се вписватъ както вѣ кметските списъци, тѣй и вѣ общата неподтвърдена още окладна вѣдомостъ.

Открититъ же слѣдъ подтвърждението на окладната вѣдомостъ животни не се вписватъ нито вѣ кметските списъци, нито вѣ данъчните книги на ковчежничеството, до разрѣшението на Министерството да се увеличи оклада.

Забѣлѣжка I. Глобата за укрития дребенъ добитъкъ не се смѣва съ оклада, а се изискува отдельно отъ него съ сѫдебна присъда.

Забѣлѣжка II. Виновнитъ вѣ укриванието на добитънитъ, подлежащи на бегликъ или серчимъ се дававатъ подъ сѫдъ отъ финансовоето отдѣление, ако се не съгласятъ доброволно да исплатятъ глобата.

E. По пижната повинностъ и енорийтъ.

Чл. 40. Кметоветъ сѫ дължни вѣ края на мѣсецъ февруари да направятъ поимененъ списъкъ на лицата, които ще плащатъ вѣ пари пижната повинностъ вѣ размѣръ 4 лева и да го представятъ на постоянната комисия при окрѫжието съвѣтъ.

Чл. 41. Немедленно по получение на тия списъци, постоянната комисия заедно съ финансовия чиновникъ пристѫпва къмъ съставлението на оклад-

ната вѣдомостъ (обр. №. 8) за цѣлото окрѫжение, която, придруженъ съ журнально постановление, прѣпращатъ вѣ Министерството на утвърждение.

Чл. 42. Сѫщо така се постѫпва и съ налога, който се взема отъ всѣки енориятинъ за исплащане вѣзнаграждението на священиците (енория).

Чл. 43. Независимо отъ окладните вѣдомости по прямитъ даждия, финансовите чиновници испращатъ вѣ отдѣлението на прямитъ даждия слѣдующите вѣдомости и свѣдѣнія:

а) ежемѣсечна вѣдомостъ (обр. №. 10) за постѫпленията на даждията вѣ градовете (вѣдомоститъ за постѫпленията на данъците по околните се представляватъ отъ надлежните ковчежничества);

б) ежемѣсечни требователни вѣдомости за заплатитъ на личния съставъ на финансовите отдѣлени и на финансовите нагледници;

в) преписи отъ приказитъ за разнитъ распореждения по данъчната часть;

г) ежемѣсечна вѣдомостъ за заведенитъ при първите сѫдебни инстанции дѣла по злоупотребленията на кметоветъ съ правителствените даждия, както и за апелираните и кассирани дѣла (обр. №. 11).

ГЛАВА III.

По тютюнитъ и пittiетата вѣобщѣ.

Чл. 44. Финансовите отдѣлени слѣдятъ, щото кметоветъ да водятъ и представляватъ своеувѣрено поимененъ списъкъ на всички тютюнопроизводители и да не позволяватъ да се сади тютюнъ на пространства по-малки отъ $\frac{1}{2}$ дююмъ.

Чл. 45. Горните списъци трѣбва да се провѣряватъ отъ финансовите нагледници, при преглеждането посѣтитъ тютюни на пиватъ.

Чл. 46. Слѣдъ узрѣванието на тютюнитъ, финансата администрация се распорежда за описание имъ, съгласно съ закона за тютюнитъ; а слѣдъ като стане описание на тютюнитъ, финансовите чиновници представляватъ вѣ Министерството, най-късно до 15 мартъ на слѣдующата година, окладна вѣдомостъ (обр. №. 12) за произведения презъ миналата година сировъ тютюнъ на листие и за мурурието, съ което той се облага, отдельно за всѣко село и градъ вѣ окрѫжието.

Чл. 47. Надзора по финансата часть е дълженъ, най-малко 2 пъти вѣ годината, на всѣко полугодие, да произвожда ревизии върху находящите се тютюни у производителите и търговските складове, за да се удостовѣри, ако занесанитъ тютюни се намиратъ на лице и ако про-

дажбата имъ е станала по законенъ начинъ; за тия ревизии се съставляватъ особни актове, подтвърдени отъ кметоветъ.

Чл. 48. Финансовитъ отдѣления наблюдаватъ да се извършива правилно търгуванията съ суровитъ и изработени тютюни, да се исплаща своеvrъмено акциза (мурурие) и бандеролниятъ сборъ, а тъй сѫщо да се отстраняватъ всички нарушения противъ закона за тютюнитъ.

Чл. 49. Въ случаи, че финансий надзоръ намѣри да се търгува безъ установенитъ патенти, да се разнасятъ дютюни съ неплатенъ или необезпеченъ акцизъ, а тъй сѫщо не облеченъ съ бандероли, или други подобни нарушения, той съставлява за това актове, а въ случаи на нужда и дознания. Тия актове се препращатъ за разглеждане въ сѫдищата.

Уловенитъ же контрабанди и ония предмети, които сѫ служили за прекарванието имъ, се задържатъ до окончателното рѣшене на възбуденитъ дѣла, съ исключение на животнитъ, които могатъ да се предаджатъ, подъ поръчителство, на притежателътъ имъ.

Чл. 50. Независимо отъ горѣказаната вѣдомостъ, финансовитъ отдѣления представляватъ въ отдѣлението за косвеннитъ данъци при Финансовото Министерство слѣдующитъ вѣдомости по тютюнитъ:

а) вѣдомость (обр. №. 13) за купенитъ отъ тютюневитъ фабриканти бандероли презъ течението на всѣкай мѣсецъ най-кжно до 10 число на слѣдующий мѣсецъ;

б) вѣдомости (актъ, обр. №. 14) за общата 6-мѣсечна ревизия на всяка тютюнева фабрика най-кжно до 1 августъ; и

в) вѣдомость (обр. №. 14) за общата ревизия на всѣка фабрика за послѣдното 6-мѣсечие най-кжно до 1 февруари на слѣдующата година.

Чл. 51. Тъй сѫщо финансовитъ отдѣления представляватъ въ горѣрѣченото отдѣление на Министерството на Финанситъ приготвената отъ постоянната комисия вѣдомостъ за разрядитъ на питейнитъ заведения, придружена съ постановление отъ постоянната комисия при окръжния съдътъ.

Чл. 52. Финансовитъ чиновници държатъ въ отдѣлениета си по една книга споредъ обр. №. 15 за внесения въ Княжеството вѣнченъ и за изработения мѣстенъ спиртъ.

Чл. 53. Финансовитъ отдѣления представляватъ тоже въ Министерството:

а) ежемѣсечна вѣдомостъ за заведенитъ въ сѫдебнитъ инстанции дѣла по нарушаваните питейния

и тютюневия устави, както и за апелираниетъ и кассирани дѣла по сѫщия предметъ;

б) преписи отъ приказитъ по назначаване на контролиоритъ при тютюневитъ и спиртни фабрики, както и за назначаванието на писаритъ при финансовитъ отдѣления, горскитъ старожари и писари;

в) ежемѣсечни требователни вѣдомости за заплатитъ на контролиоритъ при тютюневитъ и спиртни фабрики.

Чл. 54. Финансовия надзоръ бди да се извършива правилно и съ редовни патенти производството и търговията съ спиртни питиета, да се заплаща своеvrъмено правото за фабрикация и вѣобще за всичко що се отнася до тютюнитъ и питиетата. Той се рѣководи и испльва точно сѫществуващитъ закони и правилници за тютюнитъ и питиетата.

ГЛАВА IV.

По държавнитъ, вакжвскитъ и на забѣгналитъ турци имоти.

Чл. 55. Финансовитъ отдѣления надзираватъ и се грижатъ за доброто състояние на държавнитъ и на ония вакжвски имоти, които сѫ подъ вѣдомството на правителството.

Чл. 56. Както за споменатитъ имоти, тъй и за ония на забѣгналитъ турци, наблюдаватъ, щото на врѣме да бѫдятъ отдавани подъ наемъ.

Чл. 57. Съгласно закона за публичнитъ търгове и закона за надзора и събиранятието на даждията, финансовитъ чиновници присѫтствуваатъ при отдаванието подъ наемъ на всички правителственни имоти и земи.

Чл. 58. Слѣдъ производството на търговетъ, наддавателнитъ листове както и постановленията на комисията по произважданието на търговетъ се испровождатъ при рапортъ въ Министерството на Финанситъ на утвърждение, слѣдъ което се заключаватъ контрактитъ между правителството и наемателитъ.

Чл. 59. Финансовитъ отдѣления привеждатъ въ извѣстностъ всички сѫществуващи държавни имоти, както и ония, които съгласно законитъ и распорежденията ставатъ собственность на държавата.

Чл. 60. За всички държавни имоти, както и за добиваemetъ по тѣхъ наеми, финансовитъ отдѣления водятъ особени списъци и книжа.

Чл. 61. Финансовитъ отдѣления се занимаватъ и съ въпроситъ по полаганието въ дѣйствие законитъ за черкезскитъ и татарскитъ земи, господарскитъ и чифчлискитъ земи, опредѣлението пра-

вителственитѣ совети и пасбища и водятъ преписката по тѣхъ.

Чл. 62. Преписката по опредѣляването земи и настанияванието преселенцитѣ и поборниците се води тоже отъ финансовитѣ отдѣления.

Чл. 63. Финансовитѣ чиновници се грижатъ и за своеувѣренното застрахование държавнитѣ здания и мебели.

Чл. 64. Финансовитѣ чиновници като защитници на интереситѣ на държавното съкровище, водятъ сѫдебнитѣ дѣла и се явяватъ или сами лично, или пращатъ помощниците си въ сѫдилищата, когато се разглеждатъ спорове за гори, совети или пасбища, имоти вакжевски или на забѣгнали турци, въ които спорове е заинтересована хазната.

Чл. 65. Финансовото отдѣление слѣди за правилното и наврѣменно прибиране и внасяние въ ковчежничеството приходитъ отъ правителственитѣ имоти, десетъка отъ смрадниката и безъстопански добитъкъ (юва).

По горитѣ и земедѣлчески касси.

Чл. 66. Финансовия чиновникъ участвува при опредѣлението тарифитѣ за сѣчене дървенъ материалъ отъ държавнитѣ гори, както и при опредѣлението такситѣ за десетъка отъ общинските и частни гори.

Чл. 67. Тоже участвува финансовый чиновникъ въ засѣдането на окрѣжния съвѣтъ или постоянната му комиссия, когато има да се рѣшава колко и гдѣ именно трѣбва да се откриятъ участъци за сѣчене отъ държавнитѣ гори и въобще когато има да се разгледватъ въпроси за горитѣ.

Чл. 68. Финансовото отдѣление приготвява и препраща трѣбователнитѣ вѣдомости за исплащанието заплатитѣ на горските стражари.

Чл. 69. Списъците по назначенето и увеличението на горските стражари се държатъ и водятъ въ финансовото отдѣление.

Чл. 70. Финансовия чиновникъ наблюдава за добрий вървежъ на земедѣлчески касси; ревизията на тия касси въ центра на окрѣжието трѣбва да се произвежда отъ финансовый чиновникъ въ присъствието на единъ членъ отъ окр. постоянната комиссия; а въ околийските градове отъ окол. началникъ, финансовый нагледникъ, мировий сѫдия и общинский кметъ.

Чл. 71. Финансовитѣ отдѣления сѫ дължни да представляватъ въ отдѣлението за държавните имоти и горитѣ въ Министерството слѣдующите вѣдомости:

а) мѣсечна вѣдомость (образецъ № 16) съ належнитѣ акти по ревизията на земедѣлч. касси;

б) мѣсечна вѣдомость, по постѣплениета аренднитѣ сумми отъ държавнитѣ, вакжевските и на забѣгнали турци имоти (образецъ № 17.);

в) тамъ гдѣ има отворени мини за каменни вѣглища, финансовитѣ отдѣления представляватъ вѣдомостъ за искошаното и предадено предприемачу количество вѣглища.

По земедѣлието и търговията.

Чл. 72. Финансовитѣ чиновници сѫ дължни да събиратъ и доставляватъ въ Министерството на Финансите свѣдѣния относително реколтата на земнитѣ произведения.

Чл. 73. Финансовитѣ чиновници сѫ дължни да представляватъ ежемѣсечни вѣдомости за пазарнитѣ цѣни на земедѣлчески продукти.

Чл. 74. Тѣ испълняватъ распорежданията на Министерството относително подобренитето рассата на добитъка, продиганието на земедѣлието, испращанието различни сѣмена, земедѣлчески машини и пр.

Чл. 75. Финансовитѣ чиновници се распореждатъ за турянието въ дѣйствие предписанитѣ отъ Министерството мѣрки относително филоксерата.

ГЛАВА V.

По увеличаванието и намаляванието на окладнитѣ данъци.

Чл. 76. Окладитѣ на даждията и слѣдъ подтвърдението имъ могатъ да бѫдѫтъ увеличени или намалени, стига да не е изминало повече отъ шестъ мѣсека отъ какъ е послѣдало подтвърдението имъ отъ Министерството.

Забѣлѣжка. Колкото се отнася до окладнитѣ даждия отъ миналите години включително и 1884 година, то за окончателното расчисление на спорнитѣ сумми дава се срокъ до края на 1885 год. Слѣдъ той срокъ не се позволява вече даставатъ никакви измѣнения, освѣнъ съ разрѣшение на Народното Събрание.

Чл. 77. Увеличаванието или намаляванието на окладитѣ става по ходатайството на постоянната комиссия, изложено въ особено постановление, което подписва и финансовый чиновникъ, който винаги присъствува при рѣшението на подобни въпроси въ засѣдането на тая комиссия.

Чл. 78. Намаляванието на окладитѣ, което става само съ разрѣшение на Министра на Финансите послѣдствие на различни погрѣшки, станали отъ операция съ цифритѣ, отъ двойно записване на нѣкая сумма и пр.: не трѣбва да се смѣска съ опрощението на даждията, което има право да извѣши само Народното Събрание (105 чл. отъ Конституцията).

Чл. 79. По главните измѣнения въ окладите на разните данъци, които стават съ разрѣшението на Министерството, сѫ слѣдующите:

Намаление по десетъка:

а) намаление за повреди отъ градъ, бура, огнь и наводнение и пр.

б) намаление за неправилно снемане номоне, неправилно преброени снощи, вземане общото количество на произведенията вместо десетата имъчасть и пр.

в) за вземане даждие на двѣ мѣста: и въ мѣстонахождението на имотите и въ мѣстожителството на даноплатеца (наракендата).

По емляка:

а) намаление за имоти срутени изпъло или отчасти;

б) за скъпо оцѣнени имоти;

б) за аписване данъка на двѣ мѣста;

г) при отчуждение имущества за общественна полза.

По теметуата и патентите:

а) намаление даждиято на жителите, изселени въ предѣлите на Княжеството;

б) за високо оцѣнение на доходите отъ съответствующите комисии;

и в) опредѣление разрядите на нѣкои занятия по високо отъ съответствующите.

По иджара:

а) намаление за имоти, които не сѫ били давани подъ наемъ, а сѫ били обложени по погрѣшка;

б) намаление за скъпо оцѣнение наемната стойност на имуществата;

в) намаление за имоти, които сѫ били давани съ кирия въ продължение на двѣ или три год. а сѫ обложени съ иджаръ за всичкото време отъ 1877 до 1884 година.

По лозята:

а) намаление за убити лоза отъ градъ, бура, огнь, наводнение и пр.;

б) за неработени лоза;

в) утъпкани въ войната, и

г) за повече пресмѣтнати дюлюми.

По беглика и серчима:

а) намаление за погрѣшно пребоявание дребния добитъкъ;

б) за невѣрно съставление на кметските списъци;

в) за пребоявание дребния добитъкъ на двѣ мѣста и пр.

Увеличение по десетъка:

а) за обложение съ десетъкъ преселенците, на които тригодишния срокъ пребиване въ Княжеството е истекъл;

б) за повредите отъ градъ, бура и пр. станали презъ истекшата година и не повторивши се презъ текущата.

По емляка:

а) за новопостроени здания;

б) за долнъ оцѣнение на имотите;

в) за погрѣшено записване на даждиято въ размѣра по малъкъ отъ колкото се слѣдва.

По теметуата и патентите:

а) долнъ оцѣнение на доходите;

б) необлаганието на нѣкои лица, подлежащи на това даждие;

в) прехвърляне теметуата на умрѣли лица върху ония, които сѫ достигнали известна възраст и добиватъ приходи, и

г) опредѣлението разрядите на нѣкои занятия по долу отъ съответствующите.

По иджара:

а) увеличение на наемната стойност на имуществата;

б) низко оцѣнение на приходите отъ кириите.

По лозята:

а) лоза навършили три години;

б) лоза изново разработени.

По беглика и серчима:

а) погрѣшно пребоявание;

б) докарани отъ вънъ добичета;

в) скрити добичета.

Чл. 80. Опрощенията на данъците, които стават съ разрѣшението на Народното Събрание, и то по инициативата на Министерството, се извръшват обикновенно въ слѣдующите случаи:

а) когато има крайно бѣдни лица, които не сѫ въ състояние да си платятъ данъците;

б) когато има даноплатци, недвижимите имущества на които сѫ пострадали отъ пожаръ, наводнение и пр.;

в) измрѣли лица, които не сѫ оставили слѣдъ смъртъта си никакво имущество;

г) изселени задъ граница лица, на които мѣстожителството е неизвестно.

Чл. 81. За намалението на всички видъ даждия отъ слѣтите, ланската или текущата година се изисква особено журнално постановление отъ постолината комисия, което да бѫде представено

при отдѣленъ рапортъ отъ страна на Финансовото отдѣление.

Чл. 82. При намаляванието на окладите или недоборите отъ даждията, постоянните комисии правятъ справки по дан читѣ книги на ковчежничествата за размѣра на суммата, която съответвѣтствующите села или градове дължатъ на правителствената касса. Ако дължимата сума е равна или по голѣма отъ онай, която надлежи да се намали, тогава намалението става; ако пакъ тая сума е по малка отъ желаемата, тогава се намалява колкото има дѣлгъ, а остатъка се възвръща на селото или града, или пакъ се прихваща спрещу другъ данъкъ.

Чл. 83. На имуществата принадлежащи на забѣгналите турци се намаляватъ даждията само въ такъвъ случай, ако тѣ оставатъ за напредъ собственность на правителството. Ако пакъ тѣзи имущества сѫ били предадени на стопаните имъ или пъкъ послѣдните сѫ ги продали, то даждията за миналите години се поискватъ отъ лицата, които ги владѣяха.

Чл. 84. Въ случай че недвижимите имоти на избѣгалите турци сѫ били отدادени подъ аренда то данъкътъ се исплащать отъ арендната плата преди тя още да се внесе въ ковчежничеството.

Чл. 85. Припадающите се отъ имуществата на избѣгалите турци даждия за истекшите години през които арендните приходи сѫ постъпили въ казната, се взематъ отъ тия приходи, като се истеглюватъ отъ нарочно открития за това кредитъ.

Чл. 86. За да стане подобно истеглюване на сумми, внесени вече въ държавното съкровище, потрѣбно е сѫщеврѣменно да се испроводятъ въ Министерството завѣрени преписи отъ ковчежническия квитанции.

Чл. 87. Финансовите отдѣления сѫ обзани въ течение на всѣки мѣсецъ най-кѣсно до 12 число да представлятъ въ Министерството журнallните постановления за намалението или увеличението на окладите.

Чл. 88. Министерството на Финансите като получи всичките необходими книжа по намалението и увеличението на окладните данъци, распорежда се най-кѣсно на 10 число отъ слѣдующия мѣсецъ за извѣрванието надлѣжните операции по данъкните книги на ковчежничествата.

Чл. 89. За всѣко измѣнение на окладите Министерството предписва направо на съответствующето окрѣжно или оклийско ковчежничество, като го задължава сѫщеврѣменно да съобщава преписа отъ

предписанието му по той предметъ на окрѣжния управителъ.

Чл. 90. Ако се окаже, че намалението на нѣкое даждие не може да се извѣрши, понеже то напълно е исплатено отъ надлѣжната община, въ такъвъ случай ковчежничеството съобщава на Министерството за невъзможността да спълни предписанието му и очаква нови распореждания отъ него.

Чл. 91. Ковчежничествата сѫ дължни преди да приематъ отъ кметовете пари, да прегледатъ въ данъчните си книги колко дължи селото и подиръ вече издаватъ квитанция спрещу внесената сума.

Чл. 92. Ако постъпилътъ въ държавната кassa даждия превишаватъ оклада съ незначителна сума то послѣдната не се връща обратно на кмета, а съ нея се увличава утвърдения окладъ, а именно всичките надвнесени сумми въ размѣръ по малко отъ 10 лева не подлежатъ на възвръщане.

Чл. 93. Всичките увеличения или намаления на окладите ковчежничествата записватъ и въ окладните книги на кметовете; тѣ щото кметските окладни книги да бѫдатъ напълно съгласни съ данъчните книги на съответствующето ковчежничество.

ГЛАВА VI.

ЗА ДѢЛОПРОИЗВОДСТВОТО ВЪ ФИНАНСОВИТЕ ОДѢЛЕНИЯ.

Чл. 94. Всички предписания, или телеграмми, окрѣжни, рапорти, и други официални книжа, които финансовите отдѣления размѣняватъ съ Финансовото Министерство, съ окрѣжните управители, съ ковчежничествата или съ други правителствени или общественни учреждения и частни лица, съставляватъ корреспонденцията имъ.

Чл. 95. Корреспонденцията се дѣли на входяща и исходяща. Входящата заключава всички писма, телеграмми, окрѣжни и пр. книжа, които финансовите отдѣления получаватъ, а исходящата — всички книжа, като тѣ испращатъ.

Чл. 96. Всички предназначени за финансовоото отдѣление книжа, като се получатъ въ окрѣжното управление, распечатватъ се отъ окрѣжния управителъ или отъ испълняния неговата дѣлностъ, който отбѣлѣзва върху тѣхъ дена на приемането, поставя нужната споредъ съдѣржанието резолюция и ги предава на регистратора за записване въ входящия регистъ.

Забѣлѣжка. Формата на входящия и исходящия регистри, както и на другите канцелярски книги въ окрѣжното управление е указана въ правилника за дѣлопроизводството на Министерството на Вътрѣшните Дѣла.

Чл. 97. Записаните писма се предават отъ регистратора на финансовия чиновникъ, който съставя отговора имъ самъ или накарва нѣкого отъ помощниците си; ако пакъ книжата не изискватъ никакъвъ отговоръ, отбѣлѣжва да се пришиятъ къмъ надлѣжното дѣло, слѣдъ което се предаватъ на лицето, което реди архивата на финансовото отдѣление.

Чл. 98. Финансовите отдѣления сѫ длѣжни въ най-кратко време да съобщаватъ на по-долгите административни органи окръжните министерски предписания и всички съобщаватъ наставления, а тъй сѫщо и да представляватъ на Финансовото Министерство во-време исканите отговори и свѣдѣния.

Чл. 99. Ни едно писмо не може да се пришие въ дѣлото преди финансовия чиновникъ да е поставилъ върху него забѣлѣжка „*къмъ дѣлото*.“

Преди да пришие писмото въ съответствующето дѣло, завѣдующия архивата е длѣженъ да отбѣлѣжи въ послѣдните графи на входящия дневникъ времето, когато е исполнено писмото и номера на отговора, а сѫщо и номера на дѣлото въ което се пришива.

Всички исходящи отъ финансовото отдѣление писма, рапорти и др. под. книжа се подписватъ отъ окръжния управител или неговия намѣстникъ и приподписватъ отъ финансия чиновникъ. Телеграммите се подписватъ само отъ окръжния управител или намѣстника му.

Чл. 100. Испрашаните писма се запицватъ въ исходящий регистър на окръжното управление, въ който се отбѣлѣжва порядниятъ номеръ, датата на испрашането, учреждението или лицето, до което се испраща и съдѣржанието на писмото вкратце. Датата и порядниятъ номеръ, подъ който е записано писмото въ дневника, се поставятъ и върху самото писмо, въ определеното за това място, както и върху черновката на самото писмо.

Чл. 101. Подписаното заномеровано писмо се испраща до учреждението, до което е отправено, а черновката заедно съ входящето писмо се пришива къмъ надлѣжното дѣло, слѣдъ като се постави върху ѝ забѣлѣжка отъ финансия чиновникъ „*къмъ дѣлото*“, и като се отбѣлѣжи въ послѣдната графа на исходящия регистъ номера на дѣлото, къмъ което се пришива.

Чл. 102. Черновките на исходящите писма, телеграмми и пр. се съставяватъ на особени листове за всѣки предметъ. Търбва да сѫ написани чисто, ясно и безъ много поправки. Не се забранява обаче да се пишатъ черновките и върху самите книжа, по които се прави распореждане.

Чл. 103. Постъпващите писма, както и черновките на исходящите, които иматъ еднакво съдѣржание, се събиратъ въ едно и сѫщо дѣло.

Чл. 104. Главните дѣла, които трѣбва да водятъ финансовите отдѣления за събиранье на преписката, сѫ следующите:

- 1) за лични съставъ;
- 2) „ поземленото дажие вместо десетъка;
- 3) „ емлика;
- 4) „ иджара;
- 5) „ патентѣ;
- 6) „ беглика;
- 7) „ серчима;
- 8) „ лозята заедно съ абонамента;
- 9) „ пажната повинностъ;
- 10) „ енориятѣ;
- 11) „ супровия тютюнь и акциза му (мурурие);
- 12) „ тютюневите фабрики и бандеролите;
- 13) „ птицетата;
- 14) „ птиайните и тютюневите заведения;
- 15) „ тютюневата търговия;
- 16) „ спиртната търговия и правото за фабрикация;
- 17) „ горитѣ;
- 18) „ недвижимите имоти на забѣгналите турци и эксплоатираните имъ;
- 19) за вакувските имоти;
- 20) „ черкезските и татарски имоти;
- 21) „ държавните имоти и застрахованите имъ;
- 22) „ правителствените совати, опредѣление границите имъ и отдаването имъ подъ наемъ;
- 23) за преселенците и насеяванието имъ на правителствени и частни свободни земи;
- 24) за поборниците;
- 25) „ каменоломните;
- 26) „ варъта;
- 27) „ смрадлика;
- 28) „ риболовството;
- 29) „ лова;
- 30) „ ковчежничествата и ревизията имъ;
- 31) „ земедѣлческите касси и ревизията имъ;
- 32) „ българската Народна Банка;
- 33) „ дзоровете, които се явяватъ помежду селата за гори, мери, пасбища и пр.;
- 34) за състоянието на съидбите;
- 35) „ съществената на финансовите нагледници;
- 36) за надзора по събирането на правителствените данъци;
- 37) за счетоводството по окладните данъци въ общините;

38) за възнаграждението общинитѣ за събираніе данъцитѣ;

39) за правителственитѣ търгове по направата на мостове, шоссета и др. правителствени постройки;

40) за събираніе сумми за смѣтка на разни правителственни данъци отъ други окрѫжия;

41) за сехимитѣ, бератитѣ е пр.;

42) „ ювата;

43) „ замиобразно раздаденигъ храни на населението за посъевъ и прехрана;

44) за въвежданіе възвѣрналитѣ се отъ бѣгство турци въ владѣніе на имуществата имъ, признаваніето право собственность и предаваніето на имуществата имъ;

45) за канцелярскитѣ разноски и жалованіето на служащите;

46) за приказитѣ;

47) „ срочнитѣ вѣдомости по условно-постъпившитѣ приходи;

48) за срочнитѣ вѣдомости по недоборитѣ отъ окладнитѣ даждия;

49) за разни преписки;

Съдебни дѣла:

50) за нарушеніето на питейния уставъ;

51) „ „ „ титюневия уставъ;

52) „ „ „ закона за горитѣ;

53) „ злоупотрѣблението на кметоветѣ съ правителственни пари;

54) за укриваніе на овци, кози и свинѣ въ време на преброираніето имъ;

55) за потариалната часть;

56) „ процеситѣ, заведени въ сѫдилищата относително спороветѣ за недвижими имоти, гори, совати и пр.

Чл. 105. По личния съставъ за всѣко служаще лице трѣбва да се състави особно дѣло. Всички ще носятъ сѫщия номеръ I подъ разни букви. Преписката за личния съставъ ще се продължава и пришива въ сѫщите дѣла безъ да се прекъсва ежегодно, докато продължава да служи длъжностното лице. Въ тога дѣло се подшиватъ всички книжа, които се отнасятъ до назначението на чиновника, дисциплинарнитѣ наказания или похвали, които получава отъ началството си, разрѣшенитѣ нему отпуски и др. подобни свѣдѣнія.

Чл. 106. Преписката, която по съдѣржанието си не може да се отнесе ни къмъ едно отъ горнитѣ дѣла, а по важността си не заслужава да й се състави особено дѣло, се събира и пришива въ едно дѣло подъ заглавие „разна преписка“.

Чл. 107. Всѣко едно дѣло по окладнитѣ данъци (отъ № 2 до 11 включително) състои отъ три отдѣлни части, които ще носятъ номера на дѣлото, къмъ къто се отнасятъ, подъ разни букви; въ първата частъ ще се подшиватъ всичките книжа, които се отнасятъ до извѣстенъ видъ даждие за слѣтитѣ години; втората частъ ще съдѣржа всичката преписка относително това даждие за ланская, и третата частъ — всичката преписка по сѫщия предметъ за текущата година. Напримѣръ дѣлото за поземелното даждие: Първата му частъ ще съдѣржа преписката по увеличениета недоборитѣ на това даждие отъ слѣтитѣ години; втората частъ — преписката по увеличеніята и намалениета недобра отъ ланская година и третата частъ ще съдѣржа окладната вѣдомость, подтвърдена отъ Министерството, всичките по-нататъшни измѣнения на оклада и другата преписка, относяща се до сѫщото даждие отъ въпросната година.

Чл. 108. Финансовитѣ чиновници въ началото на всѣка година си доставятъ вѣдомости отъ ковчежничествата за останалитѣ отъ окладнитѣ даждия недобори за слѣтитѣ и ланская година, които вѣдомости подшиватъ въ 1-та и 2-та частъ на всѣко дѣло по окладнитѣ данъци и въ които бѣлѣжатъ всѣко намаление или увеличение. Сѫщото правятъ и въ окладната вѣдомость за текущата година.

Чл. 109. Слѣдъ приключваніето дѣлото за истекшата година отдѣлнитѣ части на дѣлата по окладнитѣ даждия се съединяватъ и образуватъ за всѣки данъкъ по едно дѣло.

Чл. 110. При всичко, че по-горѣ е обозначено какви сѫдебни дѣла трѣбва да водятъ фиансовитѣ отдѣлнения, обаче за да се знае въ даденъ моментъ, колко дѣла сѫ предадени въ сѫдилищата, колко отъ тѣхъ сѫ рѣшени, и колко не, необходимо е да се водятъ тия дѣла по-системата, която е установена и въ сѫдилищата, т. е. за всѣко лице, обвиняемо въ нарушение на нѣкой законъ или распореждане, да се състави особенно дѣло.

Чл. 111. Въ съставенитѣ по той начинъ сѫдебни дѣла се пришиватъ слѣдующитѣ книжа: черновката отъ отношението до сѫдилището, преписитѣ отъ всичките документи испроводени въ сѫдилището, а равно и призовкитѣ, протоколитѣ, постановленията, рѣшенията, протеститѣ, секвестритѣ, апелационнитѣ, кассационнитѣ и частнитѣ жалби, испълнителнитѣ листове, преписката по получаване и вписване сумми въ ковчежничеството, оправдателни документи и др. подобни книжа.

Чл. 112. Щомъ писмото се пришие къмъ дѣлто, преномерова се и се записва въ описа, който се счища въ началото на дѣлто. Само за дѣлата по окладнитѣ даждия описа се прави по истичанието на годината, когато се закрива дѣлто.

Чл. 113. Подшиването на книжата къмъ дѣлата става по два начина: 1) споредъ датата на получаването имъ (по хронологически редъ), и 2) споредъ както е слѣдвало преписката по всѣки предметъ отдельно. Тъй напримѣръ, въличките книжа, които принадлежатъ къмъ личния съставъ, къмъ окладнитѣ даждия, каменоломнитѣ, варта, смрадлика, риболовството, лова, ковчежничествата и ревизията имъ, Българската Народна Банка, състоянието на съидбите, възнагражденето общнитѣ по събирането на правителственитѣ даждия, кавцелярските разноски и жалованьето на служащите, приказите, срочните вѣдомости, разната преписка и всичките сѫдебни дѣла трѣбва да се пришиватъ споредъ датата на получаването имъ, т. е. по хронологически редъ; а книжата, относящи се до всичките други дѣла, трѣбва да се пришиватъ по преписки, сирѣчъ не пореда на получаването имъ, а слѣдъ окончателното имъ испълнение,

Чл. 114. Понеже сѫдебнитѣ дѣла може да се продължаватъ дѣвъ или даже и три години наредъ, то слѣдъ окончателното имъ привеждане въ испълнение, тѣ се оставятъ въ архивата при дѣлата отъ оная година, въ която сѫ били свършени.

Чл. 115. Всѣко дѣло не трѣбва да съдѣржа повече отъ 250 листа. Испытвайтъ ли се 250 листа съставлява се ново дѣло подъ сѫщото наименование и номеръ само съ особни букви, наприм. ако първото дѣло е било № 5; второто ще бѫде № 5 б; третото № 5 в и т. н.

Слѣдъ като се свърши едно дѣло, пронизва се, подпечатва се и се подписва отъ финансовия чиновникъ или отъ нѣкого отъ помощниците му.

Министър на Финансите: Каравеловъ.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ

Отъ гражданското медицинско управление.

ГОДИШЕНЪ ОТЧЕТЪ

за състоянието и дѣятельността на правителствения
Варненски осенний телятникъ.

I.

Медицинска часть.

Презъ миналата 1884 година въ осенния институтъ бѣха вакцинирани 62 телета, отъ които не се хванаха само три, а останалите твърдѣ добре. На означеното

число телета били направени рѣ цѣло 3479 порѣзки (средне — 56 порѣзки на всѣко тело), отъ които не се хванаха 217 убождания, сирѣчъ успѣха на вакцинациата въ телятника е 94%.

Въ началото на 1884 година къмъ детрита азъ прибавлявахъ salutio glycerini-solicylici, за да го предваря отъ бѣрзото развалиние, иъ отъ юний мѣсецъ азъ оставилъ този растворъ, защото забѣлѣзахъ (на телетата и у дѣцата), че такъвъ детритъ извиква доста сила реакция. Отъ упоменутото врѣме азъ употребявамъ като добавка само глицеринъ sarg'a, 10—25 капки на единоте.

Присажданието и снеманието на вакцинатата у телетата се е практикувало по точенъ антисептически способъ, безъ който присажданието съ детрита е винаги опасно. Отъ направенитѣ метерологически наблюдения се вижда, че присажданието е повече сполучливо въ зимно студено врѣме и най-малко сполучливо лѣтемъ: именно зимно врѣме вакцинатъ пустули биватъ по-сочни, по-пълни, иматъ повече лимфа и реакционната че венина (areolae) е по-ясно изражена.

Миналата година, споредъ трѣбованията на Гр. коллегитѣ, бѣше добито повече детритъ и съвсѣмъ малко лимфа. Детрита се испращаше на всѣко, който съ искалъ, сирѣчъ: на околийските, болничните, градските лѣкарѣ, медицинското управление, общинските учреждения, военните власти, педагогическите учреждения и даже въ Источна-Румелия — до санитарния съвѣтъ — на всички безъ парично и такова количество, каквото поискахъ.

За ненормалността на това явление, гдѣто едно учреждение спабдява бесплатно всѣко въ Княжеството азъ рапортирахъ на почитаемото Медицинско Управление и молихъ да се назначи една такса на детритъ и лимфа, по която да плащатъ всички, които желаятъ да получаватъ вакцина, съ исклучение на служащите по Министерството на Вътрешнитѣ Дѣла.

Прихода и расхода на осенния материалъ презъ 1884 г. се вижда отъ долната таблица:

ТАБЛИЦА I.

ПРИХОДЪ			РАСХОДЪ		
Трѣбница лимфа	Шише детритъ	Перо детритъ	Мѣсеки		
53	138	5	Януарий	43	115
37	67	2	Февруарий	30	71
19	190	7	Мартъ	13	80
44	107	1	Априлъ	40	134
10	209	1	Май	—	148
—	147	2	Юниъ	—	154
83	96	—	Юлий	60	103
55	187	—	Августъ	55	157
—	269	—	Сентемврий	—	164
—	134	—	Октомврий	—	144
—	203	—	Ноемврий	—	143
—	100	—	Декемврий	—	73
301	1847	18	Всичко . .	241	1486
					5

Тъй като отъ едно шише детритъ се присаждатъ най-малко 30 дѣца, отъ едно перо — 15 и отъ една трѣбица лимфа 2 дѣца, то отъ горѣзначеното распратено количество на осенния материалъ сѫ присадени най-малко 45,137 лица. Нъ презъ миналата година на мене сѫ доставени свѣдѣния само за 28,369 присаждания, тъй като има лѣкари, които не сѫ проводили свѣдѣния, други сѫ доставили извѣстия само за частъ на проводения имъ материалъ, а отъ Источна-Румелия имаме само общъ отзивъ, нъ не статистически данни.

Както и да е, резултатитъ отъ 28,369 присаждания съ добития отъ менъ осенний материалъ давать възможност да се направятъ заключения за достоинството на послѣдния. Доставенитъ отъ Гг. лѣкарите извѣстия азъ групирани въ приложената къмъ отчетъ таблица и свѣнъ това прилагамъ подлиннитъ съобщения, за да се увѣри почитаемото управление въ правилността на таблицата; тукъ ще спомена само за изводитъ отъ нея.

Отъ 28,369 присаждания 27,796 сѫ направени стъ детрита и 573 съ лимфа, отъ които не сѫ хванали 89, сирѣчъ успѣха е 85%.

Отъ 27,796 присаждания съ детрита сѫ вакцинирани 21,622 дѣца, отъ които съ успѣхъ 17,447, безъ успѣхъ 1602, неизвѣстно 2543 дѣца, сирѣчъ, успѣха е 93%.

Ревакцинирани сѫ 920 дѣца, отъ които успѣшио 836, безъ успѣхъ 53, неизвѣстно 31, сирѣчъ, успѣха е 94%.

Възрастни сѫ вакцинирани 3571, отъ които съ успѣхъ 2801, безъ успѣхъ 598, неизвѣстно 172, сирѣчъ, успѣха е 83%.

Ревакцинирани сѫ 1683 възрастни лица, отъ които съ успѣхъ 1015, безъ успѣхъ 573, неизвѣстно 95, сирѣчъ: успѣха е 66%.

Отъ общо число 27,796 лица не сѫ хванали само 2826 лица, сирѣчъ, въ срѣденъ изводъ, успѣха отъ присажданието биль 90%.

Въ края на годината азъ испратихъ на всичкитъ Гг. лѣкари въ Княжеството (които презъ годината получавахъ отъ менъ осенния материалъ) циркуляри, въ които молихъ, въ случай невъзможността да ми доставятъ статистически данни, да ми съобщатъ мнѣнието си относително лимфата и детрита, не сѫ ли наблюдавали дошо дѣйствие отъ послѣдния, имало ли е епидемии отъ variola и успѣли ли сѫ да ги прекратятъ съ помощта на проводения своеуврѣменно осенний материалъ? Поголѣмата частъ отъ Гг. лѣкарите почестоха ме съ отговори, най-утѣшителни за менъ, защото съставляватъ една верига отъ мнѣния за великолѣпното дѣйствие на добития отъ менъ осенния материалъ. При това приключавамъ извлеченията отъ упомѣнатитъ отговори, като приложение къмъ настоящия отчетъ.

II.

Стопанскача часть.

За всѣка разнесена презъ 1884 г. стотинка азъ представлявахъ своеуврѣменно на медицинското управление отчетъ, а засвидѣтелствовани оправдателни документи въ окръжното ковчежничество. За това тукъ на менъ остава само да сгруппирамъ разноситъ въ рубрики въ долната таблица.

ТАБЛИЦА II.

ПРИХОДЪ	РАСХОДЪ		Лева Стотинки
	Лева Стотинки	Лева Стотинки	
Остатъкъ отъ аванса 1883 г.	218 40	Кирия на телетата	726 —
Отъ Варненското окръжно ковчежничество аванси . . .	3200 —	Прехрана на телетата, кра- вите и на конъ	948 44
		Стоп. иски припадаѣности починки, сбги, маски, стъ- кло за лимфа и детритъ инструменти и пр.	759 15
		У паковка: платно, памукъ, кутийки, гланцеринъ, кар- болъ и пр.	299 60
		Капителарски, пощенски и митнически разноски . . .	211 51
		Отопление и освѣтление . .	136 80
		Очистяване на телятника и пранье на поднѣрзкитъ и прочее	90 —
		Разии.	11 —
		Итого	3182 50
		Остатъкъ на 1885 год. . . .	235 90
Всичко . . .	3418 40	Всичко . . .	3418 40

Да видимъ сега, да ли осенния телятникъ е изработилъ презъ 1884 г. за покриване на разноситъ му? Извѣстно е, че едно шише детритъ, ако да се купуваше въ странство, струва 30 лева, едно перо 15 и една трѣбица лимфа — 2 лева и 50 ст. Преди откриванието на телятника въ Княжеството, Медицински Съвѣтъ купуваше въ Букурещъ детритъ по 15 лева за едно перо (вижд. „Държавенъ Вѣстникъ“ 1882 год., брой 39), а пакъ отъ едно наше шише лесно се правятъ дѣвѣ пера и даже повече. Но таквази смѣтка излиза, че осенний телятникъ изработи презъ 1884 година:

301 трѣбици лимфа по 2 лева 50 ст.	
правятъ	752 л. 50 ст.
1847 шишета детритъ по 30 лева .	55,410 , —
18 пера по 15 лева	270 , —

Всичко . . . . . 56,432 л. 50 ст.

Разбира се, че правителството никога не е харчило толкова пари за купуванието на лимфа и детритъ, нъ за това никога не сѫ се вакцинирали въ Княжеството толкова хора, колкото сега. Никога едно учреждение по Министерството на Вѣтрѣшнитѣ Работи не е правило даромъ вакцина на всички други учреждения и власти въ Княжеството и даже въ Источна Румелия.

III.

Ретроспективенъ поглѣдъ.

Понеже осенния телятникъ сѫществува вече три години, то считамъ за полезно да хвърля единъ повърхностенъ поглѣдъ на миналото врѣме и да го сравня съ настоящето, отъ което ще се види доброто развитие на повѣренното менъ учреждение.

Като окръженъ лекарь, който, споредъ закона, трѣбва да се грижи за вакцинацията въ повѣренния му окръгъ, азъ устѣхъ невъзможност, да се введе колко годѣ правилно вакцинация на населението, когато нѣма въ распорѣждението си достатъчно количество отъ предпазителната шарка. Медицинското управление нѣмало възможност да снабдава всѣки лѣкаръ съ голѣмо количество вакцина, нъ пращало само по дѣвѣ-три пера, като задъл-

жавало лекаря да разпространява вакцината отъ дѣте на дѣте. Такова медленно разпространяване само по себе си е недостатъчно, ако се изисква да се прекрати епидемията на едрата шарка, когато е нужно да се вакциниратъ хиляди хора; и тъ главната сълънка се състои въ това, че маќитъ не дава да снематъ отъ дѣцата имъ лимфа и сега науката е признала, че въ това си инстинктивно упорство маќитъ има право.

Освѣнъ това, тъ като лѣкаря върши вакцинация повечето чрезъ помощниците си, може ли той да бѫде сигуренъ, че помощника му не взема лимфа отъ дѣца сифилистически, охтични, физелелязозни и проч.?

Ето тѣзи причини ме подбудихъ да предложа въ 1881 год. учреждението въ Княжеството на единъ освенъ телятникъ; предложението ми се прие и азъ бѣхъ назначенъ за директоръ на това учреждение.

Подобни учреждения сѫ малко распространени въ Европа и добиванието особено на детрите е малко известно. Присажданието съ телешка вакцина само отъ двадесетъ години насамъ се е распространило въ Европа и само въ настоящата година е введена, напримѣръ, въ Германската армия.

Отъ първия денъ на основанието телятника азъ се по-грижихъ за събирането на статистически данни за резултатите на вакцинацията и Г. г. лѣкарите най добросъвестно ги събираха и ми ги провождаха.

Ний располагаме сега съ статистически материалъ относително близо 43,000 присаждания и България е първа въ Европа страна, която съ такиви голъми статистически данни доказва ползата на присажданието съ детрите.

Дѣятельността на освенъ телятникъ е известна и вънъ отъ предѣлитъ на Княжеството: освѣнъ Источна Румелия, освенъ телятникъ е проводилъ миналата година нѣколко шишета детрите въ Италия и Русия, въ която лекарите се запознаха съ освенъ телятникъ отъ съобщението ми въ VII съборъ на лекарите въ Одесса, въ 1883 год.

Долната таблица показва прихода и расхода на освенъ материалъ презъ 1882—1884 години.

ТАБЛИЦА III.

ПРИХОДЪ			РАСХОДЪ		
Тръбница лимфа	Шишета детрите	Чера детрите	Години	Тръбница лимфа	Шишета детрите
1681	298	183	1882	1559	275
954	628	19	1883	908	469
301	1847	18	1884	241	1486
2936	2773	220	Всичко	2708	2230
					189

Ако приведемъ тѣзи цифри въ пари, то значи, че освенъ телятникъ изработи:

Въ 1882 година на . . . 15,887 лева 50 ст.

" 1883 " " . . . 21,510 " — "

" 1884 " " . . . 56,432 " 50 "

Всичко . 93,830 лева — "

Въ сѫщо врѣме обдържанието на освенъ телятникъ струвало, включително основанието и устройството:

Въ 1882 г. (лични съставъ и обдържанието) 6092 л. 36 ст.

" 1883 " " " " 5649 " 50 ст.

" 1884 " " " " 7142 " 50 ст.

Всичко . 18,884 л. 36 ст.

Колкото за резултатите на вакцинацията, то споредъ доставените свѣдѣния, били присадени:

	лимфа	детрите
--	-------	---------

Въ 1882 г. .	4188 лица съ успехъ	74% — 90%
--------------	---------------------	-----------

" 1883 " .	10313 " " "	71% — 92%
------------	-------------	-----------

" 1884 " .	28369 " " "	85% — 93%
------------	-------------	-----------

Всичко . 42,870 лица.

IV.

Заключение.

Отъ предизложените данни и съобщенията на Г. г. колегите се вижда, че правителствени освенъ институт удовлетворява една насущна потребност за упазванието здравието на населението въ Княжеството; че въ тригодишното си съществуване освенъ телятникъ костувалъ на правителството 18,884 л. и 36 ст.

Че за сѫщо врѣме телятника изработи освенъ материалъ, който, ако се купуваше въ странство костува 93,830 лева;

Че за три години сѫ доставени свѣдѣния относително 42,870 присаждания, но въ сѫщностъ сѫ присадени много повече, тъ като не всички лѣкарни сѫ доставили свѣдѣния;

Че успѣха на вакцинацията билъ отъ лимфа до 85 и отъ детрите до 94%;

Че освенъ материалъ се испращаше даромъ на всички лица и учреждения въ Княжеството;

Че съ помошта на своеувѣрено пратения въ огромно количество освенъ материалъ сѫ спрѣни епидемии на едрата шарка въ окръзитъ: Разградски, Севлиевски, Габровски, Русенски, Вратчански, Плевенски и въ Троянската околия;

Че за послѣдне врѣме въ Княжеството епидемията на едрата шарка сѫ рѣдки, което трѣбва да се отнесе къмъ правилното сега присаждание на предпазителната шарка;

Че България располага съ статистически данни относително присажданието съ детрите, който нѣма нито една дѣржава въ Европа.

Варна, 8 февр. 1885 г.

Д-ръ: Б. А. Оксъ.

Телеграфически депеши

на

„ДЪРЖАВЕН ВЪСТНИКЪ“.

(Агенция Хавасъ).

Лондонъ, 8 априлий. Англия е поискала щото Русия да оттегли войските си, а Русия е отказала. Но все пакъ „Pall Mall Gazette“ се надѣва, че ще се постигне едно съглашение.

Г. Гладстонъ ще поисква утрѣ отъ камарата да се открие кредитъ, и ще даде разяснения.

Вѣна, с. д. Вѣстниците съ безпокойствие донасятъ мѣлата за скорошната оставка на г. Гирса, предизвикана отъ военната партия, която и ще оскори войната.

Львовъ, с. д. Вѣстниците извѣстватъ, че около Киевъ сѫ издигнати силни укрѣпления, въ които щѣли да се съсредоточатъ до 30,000 человѣка.

Бѣлградъ, с. д. Правителството е занято съ грижата да замѣсти г. Куондичиа, срѣбъскъ въ Римъ министър, който е уволненъ по причина, че е обнародвалъ въ сфинкозийски вѣстникъ „Nemzet“, единъ членъ, който отблъска енергически всѣка политика за распросрочираніе къмъ Солунъ и прибави, че най-голѣмъ противникъ на подобна политика е министър на външните работи.

Атина, с. д. Изборите станаха въ най-добре по редъкъ. Г. Трикуписъ не е сполучилъ.

Лондонъ, 9 апр. Английските вѣстници подтвърдяватъ слухътъ, че англо-руските преговори срещатъ препятствия; но при всичко туй, „Standard“ се надѣва, че ще постигне едно окончателно споразумѣніе.

„Daily News“ казва, че тъй като походътъ на генералъ Грахамъ е вече свършенъ, войската по причина на голѣмите жеги ще бѫде повикана назадъ.

Пеща, с. д. „Pester Lloyd“ извѣствава положително, вслѣдствие полученитѣ отъ него свѣдѣнія изъ Цариградъ, че Портата не е взела още рѣшеніе, което да съдѣржа нѣкакво за нея задължение спрямо Англия или Русия.

Голѣмъ пожаръ въ фабриките Диогисеръ, принадлежащи на държавата гдѣто работаха 1500 работници. Загубитѣ се пресмѣтатъ до 1 милионъ фиоринта.

Римъ. с. д. Писма изъ Массауахъ извѣстватъ, че настроението на Абисанскій краль спрямо Италия е враждебно.

Парижъ, с. д. Райстагътъ е приель увеличенето на митните налози върху едрия рогатъ добитъкъ.

Атина, с. д. Резултатътъ на изборите въ Гърция се вижда благоприятенъ за оппозицията.

Парижъ, с. д. Вѣстниците оплакватъ смъртъта на Розети.

Лондонъ. Г. Гладстонъ въ камарата на общините и Лордъ Гранвилъ въ камарата на Лордовете, предлагатъ да се открие кредитъ 11 милиона лири стерлинги, отъ който $4\frac{1}{2}$ милиона за Суданъ и $6\frac{1}{2}$ за други приготовления, за една голѣма частъ отъ които расходитѣ сѫ вече станали. — Увеличаванието на военни сили нѣма да умали горещото желание на Англия за мирното изравняване каквото да било разногласие съ другите сили.

Вѣна, с. д. Изъ Лондонъ телеграфиратъ до „Политише Корреспондансъ“ та казватъ, че Лордъ Дѣфренъ щѣль да подаде оставката си, ако английското правителство направи и по-нататъшни отстъпки по афганистански въпросъ.

Берлинъ, с. д. „National Zeitung“ казва, че всичките правителства, освѣтъ Италия, искатъ отъ Портата строго да бди за спазванието нейтралитета на Дарданелитѣ.

Римъ, с. д. Силите сѫ поканени да проводятъ свои представители за да присъствуватъ на международни санитаренъ конгресъ на 15 май.

Лондонъ, 10 апр. Вѣстниците считатъ, че надеждата за мира ослабва. Daily News се съмнява, че Русия дѣйствително иска мира и посочва на това обстоятелство, гдѣто, споредъ рапортътъ на Сиръ Люмденъ, Русия сѫ предназначателитѣ на сбиващите, което станжало на 18/30 мартъ.

Английскиятъ кабинетъ вчера е испратилъ една важна телеграмма въ Сан-Петербургъ; Standard вѣрва, че тази телеграмма изисква отъ Руското правителство отстраняванието на генералъ Комаровъ.

 Образците на книгите, за които се споменува въ обнародваний у настоящий брой „правилникъ за дѣловодството на финансовите отдѣлния при окрѣжните управления“, се прилагатъ при отдѣлните брошюри на които се издава този правилникъ.

Отъ Министерството на Финансите.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 8075.

До свѣдѣніе ми е дошло, че предъ видъ на скорошното построяване желѣзницата Цариградъ—София—Вакарелъ и на предстоящето за това отчуждаване частните имоти, разни лица сѫ се явили съ спекулативна цѣль да прекупуватъ земите, които по проекта влизатъ подъ тая желѣзница и подъ станциите ѝ, за да ги препродаватъ отпослѣ на правителството съ искусствено покачени цѣни. Заради това, предупреждавамъ както купувачите, така и продавачите, да се не полѣгватъ слѣдъ подобни спекулатации, понеже при опредѣлението размѣра на възнагражденията за отчуждените частни имоти, ще служатъ за основа официалните цѣни означени въ емлячните книги за цѣлата мѣстностъ, въ която тия имоти се намиратъ.

София, 16 мартъ 1885 година.

Министъръ на Финансите: Каравеловъ.

Отъ Дирекцията на Общите Сгради.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 780.

На 20 априлъ т. г., на 2 часа слѣдъ пладнѣ, въ помѣщеніето на окрѣжното управление въ г. Трѣнъ ще се произведе отново търгъ съ тайна конкуренция, за отдаваніе на предприемачъ направата на моста на р. Сѣкирица.

Цѣлата работа възлиза на 32,865 лева.

Депозитъ ще се иска 1643 лева.

По подробните условия, планове и пр. можатъ да се видятъ въ всѣки присѫтственъ день и часть въ помѣщеніето на казаното управление и въ дирекцията на общите сгради.

г. София, 9 априлъ 1885 г.

Помощникъ-секретаря: Бѣлонитовъ.

ОБЯВЛЕНИЯ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4782.

Софийското окръжно управление извѣстява на интересуващите се, че на 20 априли часът въ 2 слѣдъ обѣдъ въ помещението на Софийската окр. постоянна комиссия ще се произведе съ тайна конкуренция за малонаддаване ча 300 шинели, 365 мундира, 365 панталони, 365 калпака и 300 пояса кожани (колони) за горските стражари. Лицата, които ще се търгуватъ, тръбва да представятъ залогъ лева 1100. Поемните условия могатъ да се видятъ всяки денъ въ Софийската окръжна постоянна комиссия.

София, 8 априли 1885 г.

За Софийски окр. управртель: М. П. Грековъ.
1—(433)—1   Финан. чиновникъ: И. Ивановъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1060.

Софийската окр. постоянна комиссия извѣстява интересуващите се, че на 15 того въ канцеларията ѝ въ 2 часът по пландѣ, ще се произведе публиченъ търгъ за отдаванието на предприемачъ доставката на 800 телеграфни стълбове.

Исканий залогъ е 200 лева.

София, 4 априли 1885 г.

Предсѣдатель: С. П. Величковъ.
1—(410)—1   Членъ-секретарь: Хр. Боневъ.

Свищовско околийско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1219.

Свищовското околийско управление съ настоящето си като обявява за всеобщо знание, че въ с. Лѫженье, Свищовска околия, се намѣрватъ безъ притежател (юва) двѣ телета: едното мѫжко, другото женско, и двѣтъ по на $1\frac{1}{2}$ год., ушитъ имъ уокъ, на женското очитъ перделии, и една кобила на 10 год., косьмъ червенъ, лѣвото ѝ ухо цѣннато, а десното извадено (рабошъ), приканва притежателитъ имъ да се явятъ въ растояние на два мѣсесеца отъ днесъ, снабдени съ надлежните за правосъдностъ свидѣтелства, за да си ги получатъ, понеже слѣдъ истичанието на този срокъ ще се продадутъ на публиченъ търгъ за въ полза на хазната.

г. Свищовъ, 1 априль 1885 г.

За околийски началникъ секретарь: Неновъ.

1—(414)—1

Руссенска окр. постоянна комиссия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 386.

Руссенската окр. постоянна комиссия честъ има да извѣсти на интересуващите се лица, че на 25 того т. г.

въ 3 часа послѣ пландѣ въ помещението на комиссията ще се открие публиченъ търгъ съ явна конкуренция за отдаванието на закупател инизата, правотъргуванието, кланисто на дребния добитъкъ и кантаристо въ Смиль и Орѣхово панаира на отдѣлно презъ 1885 г., въ Русенски окръгъ.

Изискуемъ залогъ е 500 лева. Желающите господа да конкуриратъ, могатъ да видятъ поемните условия въ канцеларията на постоянната комиссия есякой присъствененъ денъ отъ 8—12 часа сутрана и отъ 2—5 послѣ пландѣ.

За предсѣдатель: И. В. Цвѣтковъ.

1—(419)—1

За чл.-секретарь: Г. Иоповъ.

Орѣховска окр. постояннa комиссия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 678.

Съгласно чл. З отъ „закона за публичните търгове“, подиръ единъ мѣсецъ отъ днесъ, въ канцеларията на постоянната комиссия при Орѣховски окр. сѫдъ, ще се произведе търгъ за отдавание подъ наемъ за текущата година правителствения (оватъ „Махмудия“. Интересуващите се г-да се замоляватъ да се явятъ въ него денъ и наддаватъ. Поемните условия се надъ расположението на г-да интересуващи се всяки денъ, освѣнъ въ непрѣстънните дни.

г. Орѣхово, 1 януари 1885 г.

Предсѣдатель: Т. И. Македонски.

Чл.-секретарь: Хр. Сп. Ракиловъ.

1—(426)—2

Севлиевско околийско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1152.

Севлиевското околийско управление съ настоящето си честъ има да извѣсти на почитаемата публика, че въ г. Севлиево се намѣрва безъ стопанинъ (юва) една малаче съ бѣлѣзи: З год., косьмъ черъ, на челото бѣло, едното му ухо рѣзано и опашката му до средъ бѣла.

Като се обявява за това, поканова се стопаница на номенклатата малаче да се яви въ Севлиевското околийско управление най-късно 4 идущи май, снабденъ съ свидѣтелство отъ надлежната община за правосъдностъ, за да си го получи; въ противенъ случай ще се продаде за въ полза на хазната.

г. Севлиево, 4 априля 1885 г.

Началникъ: Капитанъ А. Марковъ.

1—(427)—1

Секретарь: Гр. Игнатиевъ.

ПРИЗОВКА

№ 219.

Радомирски мировий сѫдия, на основание ст. ст. 115 п. 2 и 117 отъ Врѣменнитѣ Сѫд. Правила, при-

зовава Омеръ Чаушъ-Рашидъ Булюкбашкий бившии ж. на с. Проваленица, Радомирска околия, а по настоящемъ живущъ задъ граница (въ Турско), да се яви въ сѫдебната му стая лично или чрезъ свой законенъ по-зѣренникъ въ шестъ-мѣсяченъ срокъ отъ дена на послѣдното трикратно обнародване на съдебната призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговаря на заявлението срещу му искъ отъ Стою Илиевъ отъ г. Радомиръ, за 1000 гроша по тифтеръ.

Въ случай че не се яви до горѣозначеный срокъ мировий сѫдия ще постъпи съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѫдопроизводство.

г. Радомиръ, 23 януарий 1885 год.

Мировий сѫдия: Хр. Кожухаровъ.

Секретарь: К. Пановъ.

2—(161)—3

Раховски окръженъ сѫдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 1642.

Раховски окр. сѫдъ, съгласно опредѣленіето си № 221 и на основание ст. ст. 850 и 851 отъ Врѣмен. Сѫдебни Правила, търси отклонившии се отъ предварителното слѣдствіе Маринъ Стояновъ младия, съ незатвърдено мѣстожителство, обвиняемъ, заедно съ други, въ кражбата на шестъ коня отъ с. Габаре. Отклонивши се, е на възрастъ 25—30 годишент, съ слѣдующи отличителни чѣтири: рѣсть среденъ, очи черни, мустаци жълти и умѣренни, вежди руски, коси черни, носъ голѣмъ, уста голѣми и устни дебели.

Всѣкій който знае, или би узналъ, неговото мѣсто-пребиваніе, се задължава да съобщи на най-близските полицейски власти, а тия послѣднитѣ да го препратятъ до сѫдѣтъ.

г. Рахово, 20 мартъ 1885 год.

Предсѣдателствующий: Ст. Петковъ.

Секретарь: Д. Червеноводски.

2—(383)—3

Софийски сѫдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 156.

Подписаній М. Стояновъ, сѫдебенъ приставъ при Софийски окр. сѫдъ на Златишка-Новоселски участъкъ, на основание испълнителни листъ подъ № 2117 издаденъ отъ Софийски окр. сѫдъ на 25 февр. 1884 г. и съгласно ст. ст. 452, 454, 457, 461, 463 и 465 отъ Врѣменнитѣ Сѫдебни Правила, чрезъ настоящето си обявявамъ, че отъ послѣдното трикратно публикуваніе настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день, ще трае публичното наддаваніе на недвижимото имущество, притежание на Иванъ Стойковъ жителъ отъ с. Максимо, Новоселска околия, а именно: 1) една нива отъ два дюлюма на „Делници“ съ съѣди: Пене Геновъ, Попъ Иванъ и Стойко Станковъ, оцѣнена за 350 гроша; 2) една нива четири дюлюма на „Умата“, съ съѣди: Тотю Ивановъ, Ангель Велиновъ, Иванъ Петровъ и Илия Стояновъ, оцѣнена за 650 гроша; 3) нива на „Селището“ единъ дюлюмъ, съ съѣди:

Цвѣтко Стояновъ, Стойчо Станковъ и пѣть, оцѣнена за 150 гроша; 4) нива на „Бурешъ“ два дюлюма, съ съѣди: Иванъ Мариновъ, пѣть и Симеонъ Колевъ, оцѣнена за 200 гр.; 5) нива на „Пречника“ два дюлюма, съ съѣди: Илия Стояновъ, Пене Петровъ и Никола Петровъ, оцѣнена за 250 гр.; 6) една ливада на „Селището“ единъ дюлюмъ, съ съѣди: Цвѣтко Стояновъ, Никола Петровъ и Ангель Велиновъ, оцѣнена за 200 гроша; 7) ливада на „Бахчалъкъ“ единъ дюлюмъ, съ съѣди: Стойчо Станковъ, Цанко Славовъ и вада, оцѣнена за 150 гроша; 8) нива на „Овче Бърдо“ два дюлюма, съ съѣди: Ценко Славовъ, Цепко Стояновъ и пѣть, оцѣнена за 300 гр.; 9) нива на „Капчакъ“ два дюлюма, съ съѣди: Цвѣтко Стояновъ и Ценко Вълковъ, оцѣнена за 300 гр.; 10) ливада на „Топлика“ два дюлюма, съ съѣди: Ангель Велиновъ, Никола Петровъ, рѣка и вада, оцѣнена за 400 гроша; 11) нива два дюлюма на „Голямъ Рътъ“, съ съѣди: Паунъ Спасовъ, Пенчо Велиновъ и орманъ, оцѣнена за 200 гроша.

Упоменутото горѣ имущество ще се продава за удовлетворение искътъ отъ 8110 гроша както и разноснитѣ, които послѣдватъ до исплащанието на Митръ Иотовъ изъ с. Горньо-Камарци, Златишска околия.

Наддаванието ще почне отъ първата оцѣнка.

Желающитѣ да наддаватъ, могатъ свободно да се явяватъ въ повѣрената ми канцелария въ означаний срокъ и въ присъствието ми дни, часътъ отъ 9—12 предъ обѣдъ и отъ 2—5 послѣ обѣдъ, за да разглеждатъ формалностите по продажбата.

г. Златица, 4 февруари 1885 г.

Сѫдебенъ приставъ: М. Стояновъ.

1—(217)—3

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 160.

Подписаній И. К. Щупевъ, сѫдебенъ приставъ при Соф. окр. сѫдъ на Соф. окол. участъкъ, на основание испълнителни листове подъ № 1320, 1176 и 387 издадени: първите два — отъ Соф. окр. мир. сѫдия, а третия — отъ Новоселски мир. сѫдия, чрезъ когото, Вълчо Иончовъ изъ с. Ст. Враждебна, е осъденъ да заплати на Станю Байчовъ 454 лева и 83 стот. на Аначко Щърковски 1160 гроша и двамата Соф. жители, и на Соф. земед. касса 2000 гроша съ лихвата имъ 9% гроша отъ 12 февруари 1877 г. до исплащанието имъ и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 456 отъ Врѣменнитѣ Сѫдебни Правила, обявявамъ, че отъ дена на послѣдната трикратна публикация настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день, ще се изврши чрезъ публично наддаваніе въ канцеларията ми тукъ при Алабинска улица, продажбата на слѣдующето недвижимо имущество, принадлежаще на отвѣтника Вълчо Иончовъ, а именно: единъ ханъ въ мѣстността на с. Ст. Враждебна, Софийска окол., до шоссето Орханийско, съ съѣди: отъ три страни вада съ хендекъ и отъ 4-та Орханийското шоссе. Този ханъ се състои отъ отлукана, механа и дворъ съ кладенецъ, съ пространство: отлуканата има 24 метра дължина и $7\frac{1}{2}$ ширина, механата 90 $\square$ метра, и двѣтѣ направолни отъ дървесъ материал чатма дувари и покрити съ керемиди и дворъ около 2400 $\square$ метра, оцѣненъ за 8000 гроша.

Този ханъ, както и всичките други недвижими имущества на отвѣтника, сѫ заложени за $273\frac{1}{2}$ лири на Д. Баталовъ. Продажбата му ще се захване отъ сѫщата оцѣнка и ще се извърши съобразно ст. ст. 458, 461, 463 и 465 отъ споменутитѣ правила.

Желающитѣ да купятъ това имущество, нека дохаждатъ въ канцеларията ми всѣки денъ отъ 8—12 часа предъ обѣдъ и отъ 2—5 слѣдъ обѣдъ, освѣнъ презъ празниците.

г. София, 4 февруари 1885 год.

Сѫдебенъ приставъ: Ив. К. Цуцевъ.

2—(209)—3

Плѣвненски сѫдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 77.

Подписаній Никола Загоровъ, сѫдебенъ приставъ при Плѣвненски окр. сѫдъ на I-й участъкъ, на основание исполнителни листъ издаденъ отъ Плѣвнен. окр. сѫдъ на 29 март 1884 год. подъ № 1920, въ полза на Петко Н. Нѣевъ и съжие отъ г. Плѣвенъ, срещу Велчо Лиловъ отъ с. Орѣховица, за 8200 лева, отъ които 6575 лева е заплатилъ, а за доиспращанието на остатъка, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456, 457, 461, 462, 463 и 465 отъ Врѣменнитѣ Сѫд. Правила, обявявамъ за всеобщо знание, че слѣдъ трикратното публикуване на настоящето ми обявление въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до два мѣсеца, ще продавамъ чрезъ наддаване въ канцеларията ми въ г. Плѣвенъ, слѣдующитѣ недвижими имущества принадлежащи на отвѣтника Велчо Лиловъ, а именно:

1) Едно бранице находящие се въ околността на с. Орѣховица, при селското бранице, мѣстността називаема „Чолашки орманъ“, състояще отъ $22\frac{1}{2}$ дюлюма, при съсѣди: Пеновски Баиръ, р. Искъръ и пасбище, оцѣнено за 4000 гроша;

2) Едно лозе находяще се въ сѫщата околност въ мѣстността називаема „Горнитѣ лозя“, състояще отъ $7\frac{1}{2}$ дюл., между съсѣди: Илия Кунчовъ, Драганъ Цоловъ, Нико Цоловъ и пѣтъ, оцѣнено за 3000 гроша;

3) Едно мѣсто празно, находяще се въ с. Орѣховица (срѣщу отвѣтниковъ ханъ), състояще отъ 2 дюлюма, мѣжду съсѣди: Усикуль Митовъ, баиръ, Маринъ Димитровъ и пѣтъ, оцѣнено за 100 рубли, и

4) Една ливада находяща се въ околността на сѫщото село, мѣстността називаема „Крива Бара“, състояща отъ десетъ дюлюма, мѣжду съсѣди: Пешо Крайчовъ, Драганъ Цоновъ и отъ двѣ страни жедъ. Оцѣнена за 75 рубли.

Проданъта на горѣпоменатитѣ имущества ще почне сътъ първоначалнитѣ имъ оцѣнки.

Желающитѣ господа да купятъ тия имущества, нека се явяватъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ, всѣки денъ освенъ неприскъственитѣ дни, отъ 9 часа сутрень до 3 часа послѣ обѣдъ, за да разглеждатъ формалноститѣ и наддаватъ.

г. Плѣвенъ 6 февруари 1885 г.

Сѫдебенъ приставъ: Н. М. Загоровъ.

2—(226)—3

Софийски апелативенъ сѫдъ.

РѢШЕНИЕ

№ 23.

Въ името на Негово Височество Александъръ 1-ий князъ Български, Софийски апелат. сѫдъ по гражданското отдѣление на 29 януари хилядо осемстотинъ осемдесет и пета година, въ слѣдующий съставъ: подпредсѣдателъ П. Урумовъ, членове: М. Войниковъ, Хр. Бракаловъ при подсекретаря Св. Димитровъ и въ присъствието на помощ. прокурора В. Вичева, като изслуша въ откритото сѫдебно засѣдане доловеното отъ члена Хр. Бракалова гражд. дѣло №. 188, по турското рѣшене представено на подтвърждение отъ Я. Герова, пълномощникъ на Даудъ Ага Вели изъ г. Прешева, издадено срещу жителъ на с. Власина (Сърбия), Вранянски окрѣгъ, за недвижими имоти състоящи отъ ниви и ливади находящи се въ околността на с. Колупница (Трѣнска околия).

Обстоятелствата на дѣлото сѫ слѣдующитѣ:

Я. Геровъ, повѣренникъ на Даудъ Ага Вели ж. отъ г. Прешева (Турция), съ прошение отъ 10 септември 1884 г. до Софийски апелативенъ сѫдъ, моли сѫда да подтвърди, съгласно ст. 939 отъ Врѣменнитѣ Сѫдебни Правила, приложеното при дѣлото турско рѣшене, издадено на 1 Реджебъ 1286 год. по Егира и влѣзло вече въ законна сила, съ което сѫ осъдени жителъ на с. Власина (околия Судумица, Вранянски окр., Сърбия), да предадатъ на довѣрителя му Даудъ Ага Вели отъ г. Прешева, неправедно присвоенитѣ пегови недвижими имущества, състоящи отъ ниви и ливади, находящи се въ околността на с. Колупница (Трѣнска околия и окрѣгъ).

Дѣлото се разгледа днес въ открито сѫдебно засѣдане въ присъствието на истеца само, защото отвѣтницитѣ, жителъ на с. Власина, ако и да бѣха призовани съгласно ст. 115 п. 2 отъ Врѣменнитѣ Сѫдеб. Правила съ призовка, публикувана троекратно въ „Държавенъ Вѣстникъ“ (брой 87, 88 и 89) не се явиха.

Повѣренника на истеца г-нъ Я. Геровъ въ обяснение каза: представеното за подтвърждение турско рѣшене е издадено отъ бившиятъ Вранянски сѫдъ отъ 1-й реджебъ 1286 г. отъ Егира въ полза на мой довѣрителъ, което рѣшене е подтвърдено отъ надлежното мѣсто и като е влѣзло отъ колѣ въ законна сила, моля почитаемъ апелативенъ сѫдъ да го подтвърди съгласно ст. 939 отъ Врѣменнитѣ Сѫд. Правила, за да може по този начинъ довѣрителя ми да влѣзе въ владѣніе на своитѣ имущества, тѣй като казаното рѣшене е облѣчено съ всичкитѣ формалности. Помощникъ-прокурора въ своето заключение каза, че е на мнѣніе да се подтвърди въпросното турско рѣшене, по което сѫ били извършени всичкитѣ изискуеми отъ закона формалности.

Сѫда като взе предъ видъ:

1) Че представеното за подтвърждение отъ повѣренника на Даудъ Ага Вели, Я. Герова турско рѣшене отъ 1 реджебъ 1286 г. по Егира, дадено въ полза на Даудъ Ага Вели жителъ изъ г. Прешева, срещу жителъ на с. Власина (Вранянски окрѣгъ, Сърбия) за недвижими имущества, ниви и ливади, находящи се въ Българска територия (Трѣнска околия), е съобразно

съ существуващите тогава процесуални и материални турски закони;

2) Че представеното рѣшение е влѣзло отдавна въ законна сила, но не е било испълнено до сега;

3) Че споредъ ст. 939 отъ Врѣменнитѣ Сѫд. Правила, рѣшението на напрежнитѣ турски сѫдове, които сѫ влѣзли въ законна сила, немогѫтъ да се приведатъ въ испълнение преди да се разгледатъ отъ надлежният аппелативенъ сѫдъ,

Рѣши:

Подтвърдява представеното отъ Я. Геровъ, повѣренникъ на Даудъ Ага Вели ж. изъ гр. Прешева, турско рѣшение, издадено на 1 реджебъ 1286 г. отъ бившият Вранянски окр. сѫдъ, дадено въ полза на послѣдният, срещу жителитѣ на с. Власина (Вранянски окрѣгъ, Сърбия) за земи (ниви и ливади), находящи се въ Трѣнската околия (Българска територия) съ слѣдующите граници: отъ мястото називаемо „Гачина Гумя“, като се отива стрѣмно на горѣ по потока до пѫтя, който е задъ „Букова глава“, отъ тамъ до мястото називаемо Савахъ Прѣслобъ, отъ тамъ на пѫтя и като се отива по казаний пѫтъ до Цвѣтковъ гробъ; отъ тамъ „Голѣмoto дере“ и като се отива право на долу по дърето до мястата на ветхата фабрика; отъ тамъ до камъка, който е на мястото називаемо „Сламина Падина“; отъ тамъ като се отива по границата на селото називаемо Божица, до рудището Прѣслобъ и Байново; отъ тамъ като се отива право на долу по потока до другото дере и отъ тамъ до горѣозначената Гачина Гумя.

Недоволната отъ настояще рѣшение страна има право на потъжване предъ Върховният Кассационенъ Сѫдъ въ двѣ-мѣсяченъ срокъ отъ дена на връчването ѝ преписъ отъ настояще рѣшение, съгласно чл. 2 отъ закона за скроковетъ.

На първообразното подписали: подпредсѣдателъ П. Урумовъ, членове: М. Войниковъ, Хр. Бракаловъ, приподписалъ подсекретаръ Св. Димитровъ.

Предсѣдателъ: Д. Михайловъ.

2—374—3

Секретарь: Др. Табаковъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 639.

Дири се стопанина на единъ изгубенъ (юва) конь, който преди 25 дни се е намѣрилъ въ землището на с. Ропотъ, повѣренната ми околия, гдѣто и попастоящемъ се има на прехрана. Отличителнитѣ му бѣлѣзи сѫ 5 год., рѣсть среденъ, косьмъ дорестъ и на едната му плешка убито отъ самаръ. Отъ деннъ на обнародването на настоящето ми, въ растояние на 41 деннъ, ако притежателътъ му се не яви и докаже въ повѣренното ми управление, че дѣйствително е неговъ и си го вземе, то ще бѫде продаденъ за въ полза на хазната, съгласно чл. 4 отъ „закона за изгубения добитъкъ (юва)“.

г. Царибродъ, 28 мартъ 1885 г.

Околийският началникъ: Г. Михалевъ.

2—(406)—3

Секретарь: В. М. Щировски.

РѢШЕНИЕ.

Епархиалния духовенъ съвѣтъ при Доростолската и Червенска Митрополия въ слѣдующий съставъ: предсѣдателъ Митрополитъ Григорий и членовете свещеници: Иванъ Коевъ и Иванъ А. Поповъ и при и. д. главния

писаръ Х. Д. Билдиревъ, въ сѫдебно засѣдане на дванадесетий мартъ хиляда осемстотинъ осемдесетъ и пѣта година разглежда дѣлото на Василики Аврамеску изъ г. Гюргево — Ромѫния, заведено срещу съпругътъ ѝ Христа Ивановъ, жителъ изъ г. Руссе, за разводъ.

Обстоятелствата на настоящето съпружеско дѣло сѫ слѣдующите: Василики Аврамеску, съ прошението си, подадено въ митрополията на 20 юни 1881 г. и зарегистрирано подъ вход. № 167, като съобщава, че съпругътъ ѝ Христо Ивановъ, съ когото постѫпила въ законния бракъ преди седемъ години, слѣдъ четири-годишно съпружество я оставилъ и дошелъ въ г. Руссе по търговия — отъ кѫдѣто ималъ грижата да я поддържа заедно съ двѣтѣ малолѣтни момиченца до 15 декемвр. 1880 г., като ѝ праша всеки мѣсяцъ по пять наполеона, но отъ 15 декември до денътъ на подаванието ѝ прошението, нито я поддържалъ, нито пъкъ се приближавалъ до нея и послѣдствие тѣзи му постѫпки, моли да се призове и попита: ако дѣйствително биль съ цѣльта да я напусне, то да ѝ повърнель 500-тѣ Австро-Унгарски жълтици — които му дала въ зестра, да ѝ заплатялъ разносите отъ като я напусналъ и поддържата на дѣцата му до встѫпванието имъ въ законната възрастъ и тогава, както нему, тѣй и ней да се дадяло разводителнитѣ писма. — Огвѣтника Христо Ивановъ, съ контрапрошението си, получено на 31 августъ 1884 г. и зарегистрирано подъ вход. № 845, като явява, че по поводъ подаденото отъ съпругата му Василики прошение въ 1881 г. 20 юни, не можалъ да се яви въ първото засѣдане на съвѣта на 20 юни 1881 г. по причина, че отсѫтствовалъ отъ градътъ, а въ второто — на 20 августъ същата година, не се представила съпругата му и по тѣзи причини било отложено дѣлото имъ за неопределено време, то моли да се призовава отъ ново и се рѣши расторженето на бракътъ имъ, който ги свързвалъ.

Епархиалния духовенъ съвѣтъ въ распоредителното си засѣдане на 31 августъ 1884 год., като е взель въ внимание, че за рѣшението на настоящето съпружеско дѣло се изисква присѫтствието и на двѣтѣ сѫдѧщи се страни и за призоваванието на тѣжителката се изисква да се испълни процедурата по призоваванието на чужди подданици, съ опредѣление № 61 постанови: призоваванието на тѣжителката Василики Аврамеску да стане чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“ и ако слѣдъ четири мѣсяца отъ трикратното публикуване на призовката не се яви, дѣлото да се разгледа въ нейно отсѫтствие. Понеже призовката №. 752 се обнародва въ рѣчения вѣстникъ броеве 89, 90 и 91 и четири-мѣсячния срокъ истича на 4 февруари 1885 год., а тѣжителката не се яви, то съвѣта назначи дѣлото за разглеждане на 12 мартъ 1885 г., въ сѫдебното засѣдане на който присѫтства само отвѣтника Христо Ивановъ. Слѣдъ докладътъ на дѣлото отъ предсѣдателя, даде се дума на отвѣтника, който, въ отговоръ на подаденото отъ съпругата му Василики прошение, за свое оправдание каза, че той не искалъ да я има за съпруга и я напусналъ по законни болезнени причини, предвидени въ църковнитѣ правила и освѣнъ това тя сама съ прошението си иска разводъ ако испълни предложенитѣ отъ няя условия.

Епархиалния духовенъ съвѣтъ за да рѣши това дѣло, взе предъ видъ: 1) заявленето на странитѣ, че тѣ

повече отъ четири години насамъ живѣхътъ отрѣлно; 2) изразеното съгласие на Христа Ивановъ, че е готовъ да удовлетвори предложениета на съпругата си Василики — по начинъ каквъто съвѣта намѣри за благословенъ; 3) че самата просителка иска да се извърши разводътъ и оѣ ‘ вниосвѣнъ ако съпругътъ ѝ Христо Ивановъ ѝ и‘ дѣгинъ страта и обезпечи обдържанието на двѣтъ ѝ г҃цндицъ дѣца до встѫпванието имъ въ законна въз-оѣлънне 4) че при подобно обоядно съгласие на съпру-еятъ когато се оказва, че причинитъ сѫ предвиждатъ отъ църковнитъ правила и послѣдствие на това се до-пуща разводъ.

На основание горнитъ съображения и съгласно гл. 144 отъ църковнитъ правила и чл. 12, гл. 183 отъ сѫщите правила, които допускатъ разводъ когато съпрузитъ враж-дуватъ помежду си и когато мѣжътъ не храни жена си и съгласно буквата *в*, чл. 2, гл. XV, часть пета отъ допълнението къмъ Екзархийски уставъ, приспособенъ въ Княжеството, епархиалния духовенъ съвѣтъ при До-ростолската и Червенска Митрополия

Рѣши:

Христо Ивановъ и съпругата му Василики Аврамеску да бѫдатъ разведени, съ право ако пожелае всякий отъ тѣхъ да постѫпи въ втори бракъ и по самото изявено съгласие на Христа Ивановъ, той се задължава да по-върне на Василики Аврамеску зестрата ѝ, състояща отъ 500 Австрийски жълтици, да дава ежемѣсечно по 80 лева за поддържание на двѣтъ му малолѣтни момиченца до встѫпванието имъ въ законна възрастъ и слѣдъ което пакъ ще се погрижи за тѣхното настаниване. Акта за за развожданието ще се съобщи на Христа Ивановъ, слѣдъ като представи на духовния съвѣтъ удостовѣре-ние, по негово пакъ заявление, че е броилъ или обез-печилъ горната сума на зестрата и гаранция за испъл-нение на задължениета къмъ дѣцата.

Рѣшението ще бѫде готово на 16 мартъ и подлежи на обжалване на Св. Синодъ въ два-мѣсяченъ срокъ, считанъ отъ послѣдното му трикратно публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Първообразното подписали: предсѣдателъ Митрополитъ Григорий и членове священици: Иванъ Коевъ и Иванъ А. Поповъ, скрепилъ и. д. главенъ писаръ Х. Д. Билдиревъ.

И. д. главенъ писаръ: Х. Д. Билдиревъ.

—(408)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 31.

Долуподписаній Ив. С. Кирковъ, сѫдебенъ приставъ при Видинский окр. сѫдъ, Бѣлоградчикский участъкъ, на основание испълнителния листъ подъ №. 78, изда-данъ отъ Видинский окр. сѫдъ, въ полза на И. Флореско отъ г. Ломъ, повѣренникъ на Али Абдишовъ отъ сѫщия градъ, срещу Нино Цоновъ отъ с. Дражинци (Бѣлоград-чийска околия), за 52,900 гроша, лихвата имъ отъ 29 мартъ 1884 г. до послѣдното исплащане и други сѫдебни разноски 486 лева и 19 ст., имамъ честь да сбягвѫ на почитаемата публика, че слѣдъ троекратното публикуване на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день, съгласно ст. 452, 456, 457, 461 и 465 отъ Брѣмен. Сѫд. Правила, че се произведе про-

дажба върху слѣдующитѣ принадлежащи на дължникътъ недвижими имущества:

1) Една кръчма въ с. Дражинци ново здание съ три отдѣления, направено отъ дървенъ материалъ, по-крита съ керемиди, съ пивница, заедно съ мѣстото, по-между съсѣди: Цеко Пановъ и Илю Николовъ, оцѣнена за 1600 лева; 2) една палакария съ единъ казантъ, каца (джибанъ) съ все здание наедно съ мѣстото, оцѣнени за 400 лева; 3) единъ хамбаръ до кѫщата, оцѣненъ за 40 лева; 4) едно лозе отъ два долюма въ „Дражинското“, до съсѣди: Петър Вълчовъ и Нино Цен-новъ, оцѣнено за 40 лева; 5) едно лозе отъ 1 дол. до съсѣди: Цено Димитровъ и Георгий Литовъ, оцѣнено за 20 лева; 6) една кѫща въ с. Дражинци съ мѣстото ѝ, до съсѣди: Геранъ Нанковъ и бара, оцѣнена за 200 л.; 7) една ливада отъ 10 дол. съ едра гора въ мѣстността „Гlamата“, до съсѣди: Живко Ивановъ Плашивски и Марко Тодоровъ, оцѣнена за 200 лева; 8) една нива отъ 2 дол., до съсѣди: Въло Тодоровъ и Георгий Ми-ловъ, оцѣнена за 20 лева; 9) една нива въ „Дражин-ското“ отъ 4 дол., до съсѣди: Велко Стоиловъ и Кръсто Павловъ, оцѣнена за 40 лева; 10) една нива отъ 3 дол., до съсѣди: Георги Мишовъ и бара, оцѣнена за 40 лева; 11) една нива отъ 5 дол., до съсѣди Тодъръ Кръстовъ и Лило Вълчевъ, оцѣнена за 60 лева; 12) една нива до „главния пѣтъ“ отъ 5 долюма, до съсѣди: Иванъ Драйжоловъ, оцѣнена за 50 лева; 13) една нива отъ 4 дол., до съсѣди Османъ Ахмедовъ и Марко Тодоровъ, оцѣнена за 50 лева; 14) една нива до „главния пѣтъ“ отъ 2 дол., до съсѣди: Велко Стоиловъ, оцѣнена за 40 лева; 15) една нива отъ 1 дол., до съсѣди: Петър Живковъ и Иоцо Петровъ, оцѣнена за 20 лева; 16) една нива отъ 4 дол., до съсѣди: Кръсто Лиловъ и Никола Христовъ, оцѣнена за 40 лева; 17) една нива отъ 3 дол., до съсѣди Каментъ Първановъ и Стоянъ Николовъ, оцѣнена за 40 лева; 18) една земя съ ниви и гора (шу-макъ) въ „Среденъ-Върхъ“ отъ 10 дол., до съсѣди: Мико Драгановъ, Петър Тричковъ и Марко Тодоровъ, оцѣнена за 400 лева; 19) една нива въ „ливади“ отъ 4 дол., до съсѣди: Велко Стоиловъ, Лило Вълчовъ и Вълто Тодоровъ, оцѣнена за 60 лева; 20) една земя отъ ливади, ниви и шумакъ около 30 дол., до съсѣди: потокъ Мехмедовски, Георгий Петровъ, Пешо Николовъ, Рангелъ Вълчовъ и пѣтъ, оцѣнена за 600 лева; 21) една нива отъ 3 дол. до „Лазаровски пѣтъ“, до съсѣди: геранъ, Иванъ Николовъ и Нешо Николовъ, оцѣнена за 100 лева; 22) една нива отъ 10 дол. до „Шекировия язъ“, до съсѣди: Петър Вълчовъ и пѣтъ, оцѣнена за 100 лева; 23) една нива отъ 3 дол. въ мѣстността „Върха“, до съсѣди: Марко Тодоровъ, Герго Стойчовъ и Нино Каменовъ, оцѣнена за 100 лева; 24) една нива до сѫщата отъ 4 дол., до съсѣди: Мико Драгановъ, Иванъ Пешовъ и Лозарски пѣтъ, заедно съ бранице, оцѣнена за 100 лева; 25) една нива отъ 4 дол. въ „Герански долъ“, до съсѣди: Рангелъ Вълчовъ, Вълчо Марковъ, Велко Стоиловъ и мъртвина (брѣгъ), оцѣнено за 100 лева; 26) едно лозе отъ 1500 гижи въ „Ба-рата“, до съсѣди: Нино Ивацовъ, Ико Димитровъ, Георги Митовъ и шумакъ, оцѣнена за 150 лева, и 27) единъ кошъ, направенъ отъ летви чамови, покритъ съ куку-рузякъ, въ дворътъ на отвѣтника, оцѣненъ за 20 лева. И наддавашето ще почне отъ първоначалното оцѣнение.

Желающитѣ господа да купятъ горѣзложенитѣ имущество, могатъ да се явятъ ежедневно въ канцеларията ми въ г. Бѣлоградчикъ, освѣнъ неприсѫтственитѣ дни, гдѣто формалноститѣ ще имъ бѫдатъ достапни за наддаваніе. Сѫдебенъ приставъ: Ив. С. Кирковъ.

2—(231)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 76.

Долуподписаній сѫд. приставъ при Кюстендилскій окр. сѫдъ, на основание исполнителній листъ подъ № 433, издаденъ отъ Кюстендилскій мир. сѫдия на 21 май 1884 год., съ който се осужда Вехди Бегъ Юсуфъ-Беговъ отъ Кюстендилъ да заплати на Коте Стойновъ Чобански, ж. отъ с. Коняво (Кюстенд. околия) 1685 гр. и 35 лева сѫдебни разноски, съ настоящето обявявамъ, че подиръ 61 день отъ трикратното публикуваніе на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще се продава чрезъ публично наддаваніе недвижимото имущество на казаний дѣлъжникъ, находяще се въ землището на с. Коняво, а именно: една нива подъ селото въ мѣстността „Еленово“ отъ около 40 уврати, съмеждена: отъ три страни съ Рашидъ-Бегова нива, нива на Тончо Иовевъ и пътъ.

Наддаванието ще почне отъ первоначалната оцѣнка 1000 гр. на горѣ.

Желающитѣ да наддаватъ за тѣзи нива, могатъ да разглеждатъ формалноститѣ на продажбата въ повѣрената ми канцелярия всѣки присѫтственъ день отъ 9—12 часъ предъ пладне и отъ 2—5 часъ подиръ пладне.

Сѫд. приставъ: Иос. Пешовъ.

2—(184)—3

Ловчанский мировий сѫдия.

ПРИЗОВКА

№ 202.

На основание ст. 115 п. 2 отъ Врѣм. Сѫд. Правила, Мустафа Мемишовъ, бивши жителъ на с. Голецъ (Ловч. околия), а понастоящемъ въ Гюмерджина (въ Турция), призована се да се яви самъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ срокъ тримѣсечень отъ денътъ на послѣдното трикратно обнародваніе на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговаря на предявението срещу него искъ отъ Михаилъ Хр. Радославовъ отъ г. Ловечъ, повѣренникъ на Васили Енювъ отъ с. Голецъ (Ловчанска околия) за 3625 грона.

Въ противенъ случай, че се не яви, сѫдътъ ще постапи согласно предписанието на ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѫдопроизводство.

г. Ловечъ 30 януари 1885 год.

Мировий сѫдия: Желѣзковъ.

3—(199)—3 Секретарь: Б. Икономовъ.

ПРИЗОВКА

№ 203.

Ловчанский мировий сѫдия, на основание чл. 115, п. 3 отъ Врѣм. Сѫд. Правила, призована бивши Ловчанский жителъ Арнаудъ Асанъ, понастоящемъ живущъ въ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви лично или

чрезъ законенъ повѣренникъ въ залата на Ловчанското мирово сѫдилище въ шестъ-мѣсечень срокъ отъ послѣдното трикратно публикуваніе на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговаря на предявението срещу него искъ отъ Илийча Томчовъ изъ г. Ловечъ за 800 грона.

Въ случаи на неявяваніе, сѫдътъ ще постапи согласно ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѫдопроизводство.

г. Ловечъ, 30 януарий 1885 г.

3—(200)—3

Мировий сѫдия: Желѣзковъ.

Секретарь: Б. Икономовъ.

ЗАОЧНО РѢШЕНИЕ

№ 522.

Въ името на Него Височество Александъ I Князъ на България на хиляда осемстотинъ осемдесетъ и четвърта година декември 29 день, Ловчански мировий сѫдия разглежда гражданското дѣло №. 650/84 на Михаилъ Димчовъ отъ г. Ловечъ съ Ахмедъ Топаль Ахмедовъ отъ сѫщиятъ градъ, а понастоящемъ живущъ въ г. Цариградъ (Турция). Огвѣтника Ахмедъ Топаль Ахмедовъ, призованъ въ сѫда за днешното засѣданіе съ призовка, която е публикувана въ „Държавенъ Вѣстникъ“ бр. 62, 63 и 64/84 г. и не се яви за отговоръ нито лично, нито чрезъ повѣренникъ.

Като разгледа дѣлото заочно, на основание чл. 115 и 116 отъ сѫдопроизводството по граждански дѣла, които сѫ подсѫдни на мировитѣ сѫдии, мировий сѫдия намѣри, че искътъ на ищеща се основава на единъ документъ за хиляда и четиристотинъ грона и по течтеръ хиляда и триста грона, то на основание ст. 48, 71, 100, 101, 120, 121, 122, 124, 125 и 132 отъ гражданското мирово сѫдопроизводство,

Определѣ:

Осужда Ахмедъ Топаль Ахмедовъ отъ г. Ловечъ, а понастоящемъ живущъ въ Цариградъ (Турция), да заплати на Михаилъ Димчовъ отъ г. Ловечъ двѣ хиляди и седемстотинъ грона, сѫщо да заплати разноски, както за публикуваніе на призовката и заочното рѣшеніе, така сѫщо и всички, които се окажатъ до исполнението.

Настоящето рѣшеніе подлежи на отзивъ предъ сѫщиятъ сѫдия въ двѣнадѣлънъ срокъ и на аппелационенъ възвивъ предъ Ловчански окр. сѫдъ въ мѣсечень срокъ, считани срока отъ послѣдното трикратно публикуваніе на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

3—(201)—3 Мировий сѫдия: Желѣзковъ.

Разградски сѫдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 28.

Подписаній, сѫдебенъ приставъ на III участъкъ при Разградски окр. сѫдъ, съ настоящето си имамъ честь да обявяжъ на почитаемата интересуваща се публика, че отъ денътъ на послѣдното троекратно обнародваніе на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, слѣдъ 61 день, съгласно ст. 452 и 454 отъ Врѣм. Сѫд. Правила, ще

се продава публично въ канцеларията ми слѣдующето имущество:

Една къща въ с. Душуубакъ, Кеманларска околия, Разградско окръжие, съ (4) четири стаи и единъ дворъ отъ двѣ (2) лехи; къщата е създадана на единъ етажъ отъ дървенъ материалъ и пръстъ и е покрита съ керемиди. Къмъ същата къща съ присъединени и слѣдующите отдељения: едно кахвено, едно дюгенче и двѣ хамбарчета. Границите га продаващето имущество съ слѣдующите: улици, Мустафа Юмеровъ, Мусса Алиевъ, Ахмедъ Мехмедовъ и Османъ Мехмедовъ. Тя не е заложена; оценена е за (350) триста и петдесетъ рубли сребърни и ще се продава за удовлетворение дългът на Джалила Кадировъ къмъ Бонча Радановъ и Величка Камбосиевъ.

Желаещите да паддатъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми и да разглеждатъ книжата, относящи се до тая продажба.

Съдебенъ приставъ: П. Драгулевъ.

2—(203)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 42.

Подписаный съд. приставъ при Кюстенд. окр. съдъ, Дубниц. участъкъ, на основание исполнителни листъ подъ №. 662 отъ 17 септември 1884 год. на Дубница. мир. съдия, издаденъ въ полза на Христо Марковъ отъ гр. Дубница срещу Гоце Николовъ отъ с. Висока-Могила (Дуб. околия) за 41 лир. тур. дългъ и разноситѣ до окончателното исплащане, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 456 отъ Врѣм. Съд. Правила, съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че слѣдъ трикратното обнародование настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 61 день, ще се продава съ паддование въ вѣрената ми канцелярия слѣдующите недвижими имущества на казания Никола, находящи се въ чертата на същото село, а именно:

1) едно лозе въ „Герена“ отъ два уврата, съмеждано: съ Стоянъ Теловъ и Трене Тутуновъ, оценено за лири тур. 15;

2) едно лозе въ „Гребенаръ“ отъ 5 увр., съмеждано: Дашо Милевъ, Стоянъ Николовъ, пътъ и Мито Ракиджъя, оценено за лири турски 20;

3) едно лозе въ „Падарницата“ отъ единъ увратъ, съмеждано: съ Начо Николовъ, Стоянъ Николовъ и Димитрия Стойчовъ, оценено за л. т. 5;

4) едно лозе въ „Бладжиево“ отъ единъ увратъ, съмеждано: съ Начо Николовъ, Димитрия Гюровъ и Димитъ Стойчовъ, оценено за л. т. 5.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оценка на нагорѣ.

Желаещите да купятъ могатъ да разглеждатъ формалностите на настоящата продажба всѣки денъ въ канцеларията ми отъ частът 8—12 предъ пладне, и отъ частът 2—5 слѣдъ пладне, освѣтъ неприсъствени дни.

Дубница, 26 януари 1885 год.

Съд. приставъ: А. Богдановъ.

2—(171)—3

Кюстендилски окръженъ съдъ.

ПРИЗОВКА

№ 1162.

Кюстендилски окр. съдъ призовава Софроний и Стено Х. Пандилови, жители отъ с. Горня-Грацица, Кюстендилска околия, а понастоящемъ живущи въ г. Цариградъ, да се явятъ въ тоя съдъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ четири-мѣсеченъ срокъ отъ трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, съгласно ст.ст. 114 и 115, п. 2 отъ Врѣм. Съд. Правила, за да отговарятъ на предявения срещу имъ искъ отъ Янко Кръстовъ жителъ отъ г. Кюстендилъ, за 94 $\frac{1}{2}$ деветдесетъ и четири и половина турски лири отъ продажба, покупка и разни наеми на недвижими имоти отъ 1879 до 1884 г.

Въ случай на неявяване, съдътъ ще постъпи къмъ разглеждане на дѣлото задочно, съгласно ст. 281 п. 1 отъ горѣпоменжитѣ правила.

г. Кюстендилъ, 6 февруари 1885 г.

Предсѣдателствующий: С. Костовъ.

2—(229)—3 Секретарь: Хр. Георгиевъ.

Плѣвенски окръженъ съдъ.

ПРИЗОВКА

№ 930.

Плѣвенски окр. съдъ, въз основание на ст. 115, п. 2 отъ Врѣм. Съд. Правила, призовава Хатидже и Саадетъ Акманови, дъщери на покойната Елише Х. Юсейнова, Фатме и Тензие Х. Юсейнови, бивши жители на с. Вълчи-Трънъ, Плѣвенски окръгъ, а сега живущи въ г. Енидже-Вардаръ (Турция), да се явятъ сами лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ залата на този съдъ въ четири-мѣсеченъ срокъ отъ денътъ на послѣдното троекратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговарятъ на предявения срещу тѣхъ искъ отъ Коста Михайловъ, жителъ отъ г. Плѣвѣнъ, за 2900 лева.

Въ случай на неявяванието имъ, съдътъ ще постъпи съгласно ст. 281 п. 1 отъ Врѣм. Съд. Правила.

г. Плѣвѣнъ, 31 януари 1885 г.

2—(213)—3 Предсѣдателъ: Ив. Ив. Доковъ.

Секретарь: Стояновъ.

Софийски аппелативенъ съдъ.

ПРИЗОВКА

№ 209.

Софийски аппелативенъ съдъ, съгласно съ ст. 115, п. 3 отъ Врѣм. Съд. Правила, призовава Хаджи Шекиръ Ефенди Зааде Нури Ефенди, мѣстожителството на когото понастоящемъ е неизвѣстно, да се яви лично или чрезъ законенъ повѣренникъ послѣ шестъ мѣсеци отъ денътъ на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговаря на подадената отъ Русенския жителъ Муамеледжи Зааде Еминъ аппелативна жалба срещу рѣшението на Русенския окр.

съдъ отъ 3 септември 1880 г., съ което е отхвърленъ искътъ му противъ Хаджи Шакиръ Ефенди Зааде Нури Ефенди и Киркоръ Танеловъ, за 5625 гроша.

Въ случай на неявяване дѣлото ще се разгледа безъ страната, съгласно ст. 302 отъ Врѣм. Сѣд. Правила.

Подпредсѣдателъ: П. Урумовъ.

2—(218)—3

Секретарь: Др. Табаковъ.

Ловчански мировий сѫдия.

ПРИЗОВКА

№ 199.

На основание ст. 115 п. 3 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, призовавамъ Алиль Ахмедовъ, бивши Ловченски житель, а по настоящемъ въ неизвѣстно мѣсто-жителство въ Турция, да се яви самъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ залата на Ловченското мирово сѫдилище въ срокъ шестъ-мѣсеченъ отъ денътъ на послѣдното трикратно обнародване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговаря на заявениетъ срещу него искъ отъ Тонко Христовъ отъ с. Гозница да го снабди съ крѣпостенъ актъ за една нива, състояща отъ около дванадесетъ дюлюма отъ стойностъ 2000 гроша.

Въ случай на неявяване, лично или чрезъ повѣренникъ, съдътъ ще постѫпи съгласно предписанietо на ст. ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѫдопроизводство.

г. Ловечъ, 30 януарий 1885 г.

Мировий сѫдия: Желѣзковъ.

Секретарь: Б. Икономовъ.

1—(196)—3

ПРИЗОВКА

№ 200.

На основание ст. 115 п. 3 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, призовавамъ бивши житель на село Голецъ (Ловчен. околия), Коджа Хюсейнъ, а по настоящемъ въ неизвѣстно мѣсто-жителство въ Турция, да се яви самъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ срокъ шестъ-мѣсеченъ отъ деня на послѣдното троекратно обнародване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговаря на предявениетъ срещу него искъ отъ Михаилъ Хр. Радославовъ отъ гр. Ловечъ, пречовѣренникъ на Айше Юйметуллахъ Халиль Бей Ректови изъ с. Селимъ-махала (Ловченска околия) за 70 гроша.

Въ противенъ случай че се не яви, съда ще постѫпи съгласно предписанietо на ст. ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѫдопроизводство.

г. Ловечъ, 30 януарий 1885 г.

Мировий сѫдия: Желѣзковъ.

Секретарь: Б. Икономовъ.

1—(197)—3

ПРИЗОВКА.

№ 201.

Долуподписанай, на основание ст. 115 п. 2 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, призовавамъ Хатидже Али Бейова, бивша Ловчанска жителка а по настоящемъ живуща въ гр. Солунъ, (Турция), да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ залата на Ловченското мирово сѫдилище най-късно слѣдъ четири мѣсесца отъ деня на послѣдното трикратно обнародване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговаря на предявениетъ срещу нея искъ отъ Якима С. Шишковъ изъ г. Ловечъ за 4050 гроша.

А въ случай на неявяване, съдътъ ще постѫпи съгласно чл. чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѫдопроизводство.

г. Ловечъ, 30 януарий 1885 г.

Мировий сѫдия: Желѣзковъ.

Секретарь: Б. Икономовъ.

1—(198)—3

Дупнички мировий сѫдия.

ПРИЗОВКА

№ 1102.

На основание чл. 47 отъ гражданското мирово сѫдопроизводство и съгласно ст.ст. 114 и 115, п. 2 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, Дупнички мировий сѫдия призовава Тарифе Шанинова, бивша жителка на г. Дупница, а сега живуща въ г. Джумая (Турция), да се яви въ камарата на Дупничкото мирово сѫдилище лично или чрезъ законенъ повѣренникъ най-късно до четири мѣсесеци отъ денътъ на послѣдното троекратно публикуване настоящата призовка чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговаря по искътъ, предявенъ срещу него отъ Никола Воденичарски, живущъ въ г. Дубница, за осигоряване продажба на недвижими имоти или повръщане стойността имъ тридесетъ турски лири. Въ противенъ случай ще се постѫпи съгласно чл. чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѫдопроизводство.

г. Дупница, 9 февруари 1885 г.

1—(239)—3 Мировий сѫдия: Г. Сакеларевъ.

ПРИЗОВКА

№ 1152.

На основание чл. 47 отъ гражданското мирово сѫдопроизводство и съгласно ст. ст. 114 и 115 п. 2 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, Дупнички мировий сѫдия призовава Мутиша Пене Мехмедовъ, бивши жител на градъ Дупница, а сега живущъ въ г. Измиръ (Турция), да се яви въ камарата на Дупничкото мирово сѫдилище лично или чрезъ законенъ повѣренникъ най-късно до четири мѣсесеци отъ денътъ на послѣдното троекратно публикуване настоящата призовка чрезъ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговаря по искътъ, предявенъ срещу него отъ Дупнички жител Димитъръ Мановъ за 1400 гр. и лихава имъ. Въ противенъ случай ще се постѫпи съгласно чл.чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѫдопроизводство.

г. Дупница, 9 февруари 1885 г.

1—(240)—3 Мировий сѫдия: Г. Сакеларевъ.